Η' ΘΕΙ'Α, ΚΑΙ' ΙΕΡΑ' Α'ΚΟΛΟ
ΤΟΥ' Ε'Ν Α'ΓΙ'ΟΙΣ ΠΑΤΡΟ'Σ Η'ΜΩΝ

ΣΠΥΡΙ'ΔΩΝΟ

Ε'πισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ,
Πατρὸς, καὶ Προςάτου Κερκύρας.

X 921

ΝΕΩΣΤΙ'

Μετὰ τῆς προσθήκης τῶν Ε'γκωμίων τῶν ψαλλομένων
ἐν ταῖς Α'γρυπνίαις τῆς αὐτοῦ Πανηγύρεως,

1717

Ε'πιμελείᾳ καὶ ἀναλώμασι τοῦ ταπεινοῦ

ΠΕ'ΤΡΟΥ ΚΑΣΙΜΑ'ΤΗ Ι'ΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΟΥ' ΚΕΡΚΥΡΑΙ'ΟΥ

Δι' αἰτήσεως πολλῶν εὐσεβῶν, χάριν εὐλαβείας
μετατυπωθεῖσα,

Καὶ τῷ Ε'κλαμπροτάτῳ, καὶ Παναιδεσιμωτάτῳ

ΜΕΓΙ'ΣΤΩ ΠΡΩΤΟΠΑ

Τῇ τε Ε'κλαμπροτάτῃ, καὶ Πανευγενεστ

ΣΥΓΚΛΗ'ΤΩ, καὶ ΠΟΛΙ

Τῆς αὐτῆς Θεοφρουρήτου ΚΕΡΚΥ

Αἰσίως, καὶ εἰλικρινῶς ἀφιερωθεῖσ

Pet+ 256/3

Ε'ΝΕΤΙ'ΗΣ
Παρὰ Νικολάῳ τ

Τῷ Ἐκλαμπροτάτῳ, καὶ Πανaιδεσιμωτάτῳ

ΜΕΓΙΣΤΩ, ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ,

ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙ,

Καὶ

Τῇ Ἐκλαμπροτάτῃ, καὶ Πανευγενεστάτῃ Περιβλέπτῳ

ΣΥΓΚΛΗΤΩ, καὶ ΠΟΛΙΤΕΙΑ,

Τῆς αὐτῆς Θεοφρουρήτου Νήσου.

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙ[illegible]

Τὴν ὀφειλομένην εὐλάβειαν.

ΠΑντὶ ὀφείλονται τρόπῳ τῇ Ὑμετέρα
ςάτῃ Μεγαλειότητι οἱ παρόντες Τ
τοῦ μεγάλου ἡμῶν Προςάτου, καὶ Α
Ἀκολουθίαν συνέχοντες. Π[illegible] γ
παλαιᾶς Πατρονείας δίκαιον, πῇ δὲ διὰ π
Ἱερᾶς τε καὶ Πολιτικῆς Ἀρχῆς, ἀλλὰ κ
κοινὴν πρὸς τὸν Θαυματουργὸν ΣΠΥΡΙ
φυτον δὲ ὡς εἰπεῖν, καὶ ταῖς Ὑμῶν καρδίαι
ποιῶθ' ὅσα πρὸς τὴν αὐτοῦ πανύμνητον
σκείαν ἀνάγεται, εἰς τὴν Ὑμετέραν
τὴν Πόλιν ἡμῶν, καὶ Νῆσον τοσοῦτο

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ · ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠ

καὶ ἀσφαλῆ, διὰ βοηθοῦ τηλικούτου, ὁμοῦ ὑπεραίρει καὶ προτιμᾶ πασῶν τῶν Ἑλλαδικῶν, ἀλλὰ καὶ θεοφρούρητον ἀναδείκνυσι κατὰ βαρβάρων ὀχύρωμα, καὶ ἀκαταβλητον Πρόμαχον τῆς Χριστιανῶν πολιτείας. Οὐ γὰρ ἄλλοθεν ἡμῖν ἡ ἔνδοξος, καὶ βεβαία, καὶ διηνεκῶς μενοῦσα σωτηρία τε καὶ κράτος, εἰ μὴ ἐκ τοῦ θεσπεσιωτάτου ΛΕΙΨΑ'ΝΟΥ, ὅπερ ἑαυτὸ πιστεῦσαν ἡμῖν, ἡμᾶς δὲ εἰς πίστιν λαβὸν, καὶ οἷα δὴ τῇ ἡμῶν Πόλει προσοικειούμενον, θεοσεβῆ καθίστησιν ἅμιλλαν, δι' ἧς ὁ μέγας ἡμῖν Ἱεράρχης εὐδαίμονα ὑπισχνεῖται, καὶ δίδωσι τὴν κατάστασιν, ἡμεῖς δ' Αὐτῷ ἀΐδιόν τε, καὶ ἀμετάθετον προσφέρομεν καὶ ἐκτελοῦμεν τὴν εὐλάβειαν, καὶ εὐχαριστίαν: Ταύτην Πανσεβασμιώτατε Δέσποτα, Σὺ μὲν ἐν πρώ... τῷ Μεγάλῳ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ ἀποδίδως, οὐ μὴν τῇ πρὸς ...τὸν μόνον ὑπείξειτε, καὶ θητείᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν Σῶν Α... ἀποδείξει καὶ νουθεσίᾳ, δι' ὧν τῷ Ἱερῷ σου Ποιμνίῳ ἰδεαν... καλοῦ Ποιμένος προσεικονίζων, αὐτὸ τοῖς θείοις δι...τρέφεις, καὶ πρὸς ψυχωφελῆ θεοσέβειαν ὁδηγεῖς. ...λαμπρότατοι Ἄρχοντες, καὶ τῆς Συγκλητι... Πρωτεύοντες Εὐπατρίδαι τε πάντες, καὶ Εὐγε...ὕπο καλῶς καὶ ἁγνῶς πολυπραγμονοῦντες δια...τῷ ἡμετέρῳ Ποιμένι πρὸς ἀτρεκῆ θεοσέβειαν ...ὴν αὐτὴν εὐλαβῆ πρὸς τὸν Μέγαν ἡμῶν Α. φιλοστοργίαν παρέχετε, εὖ εἰδότες, ὡς ...ώτατοι, ὁπόσον τῇ τε Πόλει, καὶ πᾶσιν Μεγαλοπρεπεστάτῃ Συγκλήτῳ τὸ ἐν... διαθέσεως ταύτης, καὶ τὸ λυσιτελὲς δηλονότι τὴν Ὑμετέραν Εὐγένειαν

εἰς

εἰς πᾶσαν Ἀρετῆς εὐαρέστειαν, καὶ παντοδαπῆ πολιτικῶν κατορθωμάτων τελείωσιν. Ἔσονται πρὸς τοῦτ' ἔγκαιροι οἱ παρόντες Τύποι, οὓς ἤδη σπανίζοντας ἀνανεοῦμαι, καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ κλεινῇ Πολιτείᾳ, καὶ Ἱεροσύνῃ καθιερῶ, οὐδὲν τὸ περὶ τὴν τόλμην αἰδούμενος. Οἶδα γὰρ Ὑμῶν τὸ φιλάνθρωπον, τὸ ἐπιεικὲς, καὶ τὸ πρὸς τοὺς Ὑμῖν εὐλαβῶς ὑποκύπτοντας εὔνουν, ὅμοι διὰ πάσης ταπεινῆς εὐλαβείας προξενῶν, τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν, καὶ τὸ προσῆκον τῇ Ὑμῶν Εὐγενείᾳ στερέωμα εὔχομαί τε, καὶ εὔξομαι. ἔρρωσθε.

...ΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
...ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ,
Καὶ Εὐεργέτην ἐν Κερκύρᾳ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Καὶ πόσῳ ΟΥΡΑΝΟΦΡΩΝ, πλουτίζων θαύμασι Κόσμον,
Θάμβει ἐκπλήσσεις Χριστοσεβῶν πραπίδας!

Σῇσι γὰρ ἱκεσίῃς Πολιορκία ὤλετ' ἀπηνής, ια. Αὐγ. ͵αψις.
Θρῆξ δ' ὅτ' ἐπιδρομάδην ᾤχετο δειμαλέος.

ΠΑΜΒΑΣΙΛΕΙ ᾄδειν Ἐπινίκια, καὶ Σὲ γεραίρειν
Εἰκὸς, ἰδ' ἐγγράψαι ΣΩΜΑΤΙ Θειοδότῳ.

[Ἑ]λλαδικῶν πρόβολος, Πιςῶν καὶ ὑπέρμαχος ἄκρος,
[Ῥ]ωμαίων ῥύςης, Ἀδριακῶν φύλακος.

ινου γουζήμου : τοῦ ζαρασαῦ τα · τριημα
. . . ου ειςον τα τον ζωλότ ται . ξεν τα
. . . μου . τους θε λουσιως παθον τα . ναπα
. . . ν τα τριημε εον σε τα φου
. . . τα ζωόβου τον . θυ ςα . αιμιος θεν
ς παν . κοσμο

Εὐχαρίςου εὐλαβείας προσφώνημα
τοῦ ταπεινοῦ, καὶ διὰ πολλοῦ ἐν κλίνῃ ἀσθενοῦντος
Νικολάου Βουβουλίου.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΛΕΙΨΑΝΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ, ιβ.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣ

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἵςῶμεν ςίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν ςιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Σπυρίδων μακάριε, θαυμάτων πέλα ὤν, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, νόσῳ κατεχό καὶ θανάτῳ Κωνςάντιον, τὸν Βασιλέα ἀπήλλαξας· καὶ νουθεσίαις αὐτὸν κατέπειθο τηρεῖν ἀεὶ, Ἱερεῦσιν ἅπασιν ὡς τῷ Θεῷ, πάντοτ καλῶς προσφέρεσθαι.

Πάτερ Σπυρίδων θαυμάσιε, ταῖς ἀρεταῖς λὸς καὶ περίβλεπτος, Ἱεράρχης ἄκακος, ἐχε καλῶς ποιμαίνας Χριςοῦ τὸ ποίμνιον, ἀπήλλασας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὴν πιςοὺς, τούτοις προηγούμενος ποιμὴν ὡ

Πάτερ Σπυρίδων π[αν]όλβιε, τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, προσκυνῶν καὶ σεβόμενος, τὴν [Ἀ]ρείου ἄθεον, σὺ καθεῖλες διαίρεσιν, καὶ τὸν ἀχρόνως Πατρὸς ἐκλάμψαντα, καὶ ἐκ μὴ ὄντων τὸν Κόσμον ἅ[…]α, δημιουργήσαντα, Λόγον ἀνεκήρυξας ἴσον Πατρί, τουτέστι τὴν δύναμιν τὴν ἐνυπόστατον.

Δόξα, ἦχος α΄.

Ὅσιε Πάτερ μακάριε Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν ἐπηρώτας διὰ γάπην Θεοῦ. ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσὸν ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ συμπαθήσας λαῷ· Βασιλεῖ δὲ παρέσχες ἰατὴρ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας ὡς αὐτοῦ μαθητής· τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. παῦε οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοὶ Χριστοῦ τὰ γενέθλια· καὶ τὸν νοῦν ἐπάραντες ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ, ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ, καὶ […]ίδωμεν τὸ ἐν σπηλαίῳ μέγα Μυστήριον. ἠνοικται γὰρ […]μ, Θεοῦ προερχομένου ἐκ Παρθένου ἁγνῆς, τέλειος […]ν ὁ αὐτὸς ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. διὸ κράξω[…]γιος ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· Ἅγιος ἰσχυ[…] ὁ σαρκωθείς. Ἅγιος ἀθάνατος τὸ παράκλητον […]ιὰς Ἁγία δόξα σοι.

[…]στίχ. ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

[…], τὸ κλέος Θεοφόρε, Πατὴρ ἡμῶν Σπυ[…] Οἰκουμένης πρέσβυς. πρὸς τὸν Θεὸν θερ-

Ὕμνοις

Ὕμνοις σου τὴν σεπτήν, καὶ φωτοφόρον μνήμην, τελοῦντες ἐπαξίως, δοξάζομεν ἀπαύστως Χρι[στὸ]ν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Σὺ Πάτερ τὸ τρίτον, τῆς Θεαρχίας κρ[ά]τος, ἐν μέσῳ τῆς Συνόδου, κηρύξας τὸν ληρώδη, Φιλόσ[οφ]ον κατῄσχυνας.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ἔγνως μὲν τῇ πολιτείᾳ σου, Θεὸν τὸν βλέποντα τὰ κρύφια, τὴν δὲ ψυχὴν [δ]εκτικὸν τῆς Τριάδος ἀπεργασάμενος σκήνωμα, ἁγνῶς ἐδέξω ταύτην Πάτερ ὅσιε, καὶ νῦν ἀστράπτεις ἐμφορούμενος τοῦ θείου φωτός. διὸ καὶ τὸ τίμιον καὶ θεοφόρητον Σῶμά σου, ὡς ἱερὸν κειμήλιον ἔχοντες, καὶ πηγὴν ὄντως παντοίων θαυμάτων, πίστει συνερχόμενοι, Ἱεράρχα σὲ δοξάζομεν, ῥῶσιν κομιζόμενοι ψυχῆς καὶ σώματος· ὡς γὰρ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου, τοῖς πιστοῖς νέμεις τὰ πρόσφορα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπ[…]λαιον δεχέσθω· ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέ[…]με· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται. […] φωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα […]δὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες· ἐπὶ […] ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
…ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑ…

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ [illegible]σπερινῷ, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκρα[illegible] [illegible]ίσωμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ΕΝ τῇ τοῦ Πνεύματος α[illegible]λῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου καὶ ληρώδες ὅθεν ἁπλῶς, δογματίσας Τ[illegible] σεπτήν, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν Σύνοδον ἐκύρωσε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τοῖς πίστει θερμῇ, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, Θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, καὶ ὑμνοῦσι τὸν σωτῆρα Χριστόν.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρε. διὸ τῆς Βασιλείας τῆς ἄνω λαβών, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως Σπυρίδων ὑ[illegible]ὸ ἡμῶν, Θεῷ εὔχου τῶν τιμώντων σε.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

[illegible]αραδόξου θαύματος· τῷ λαμπρῷ Φωστῆρι, [illegible]λλουσιν Ἄγγελοι, ὡς ζῶσα δὲ ἡ νεκρὰ αὐτῷ [illegible]ται· ὃς ῥεύματα ποταμοῦ, ἀναχαιτίσας τῷ [illegible] Διακόνου ποτέ, τὴν ἀφωνίαν ὁ μέγας [illegible]ες τοῦ Ἡλίου, ὡς ἡ Παίδων κάμινος, [illegible]τον, Τριμυθοῦντος διασώζεται.

[illegible]τημα, τὸν ἁπλοῦν καὶ πρᾶον, ἀκέραιον ἄκα-

-κον, τὸν μέγαν ἐν Ἱεράρχαις [illegible]εξάρχοντα, Σπυρίδωνα τὸν σοφόν· τὸν τῆς Ν[illegible]ίας [illegible]νόδου ὑπέρμαχον τὸν καθελόντα νεύρας, ὀρθῶν δ[illegible] [illegible]των τὸν ἄθεον Ἄρειον, ἐπαξίως συνελθόντες, λ[illegible]ῶς εὐφημήσωμεν, ὡς φωτίσαντα πᾶσαν Οἰκου[illegible] τοῖς διδάγμασι.

Χαίροις ἡ λαμπρὰ καὶ εὔσημος, [illegible] Κερκυραίων Πόλις, ὁμήγυρις ἔνδοξος. ἡ ἔχουσα [illegible] [illegible]ρὸν τὴν τοῦ τρισμάκαρος, Σπυρίδωνος τοῦ σοφοῦ· ἐξ [illegible]ς πηγάζει πιστοῖς τὰ ἰάματα, τοῖς πόῤῥω καὶ τοῖς [illegible], πρὸς ἀῤῥωγὴν ὀξυτάτη [illegible]άρχουσα· καὶ σὲ Κερκύρα φρουροῦσα, ἀπὸ πάσης θλίψεως, καὶ λιμοῦ καὶ θανάτου, καὶ κινδύνων καὶ κακώσεων.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α΄. Ποίημα Ἐμμανουὴλ Χρυσάφι τοῦ Δουκός

Ἐψάλλετο ἐν τῇ Βασιλίδι τῶν Πόλεων.

ΘΕαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν τὰ τῶν ἀνθρώπων συστήματα, ἀπὸ οἰκείων δωμάτων φερόμενα. πλ. α΄. Καταλαβόντα τὴν πανέντιμον τοῦ Λειψάνου σου θήκην, ἀξίως ἀσπάζονται. β΄. Αἱ δὲ ὑπέρτατοι τῶν ἐπὶ γῆς ἀξίαι, σὺ[illegible] Βασιλεῖ ἡγεμόνι παραγενόμεναι. πλ. β΄. Τὸ Θεοφόρ[illegible] ἀξιέπαινον σκεῦος ἐξάδουσαι, τῷ δέει κρατούμεναι. ἐπαίνου δὲ ποιούμεναι· καὶ ὁρατῶς ἐκβοῶσι τὴν τῶν[illegible] των σοὶ μελῳδίαν. ἰδοὺ ὁ θαυμάσιος Σπυρίδων [illegible] θεται. γ΄. Ἄρωμεν τοίνυν τὸν ὕμνον, καὶ κρ[illegible] [illegible]σωμεν τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κλέος. βαρύ[illegible] γὰρ ἡ παγγενὴς, Κωνσταντιανῶν σωτηρία [illegible]τενίζειν οὐκ ἰσχύουσιν ἔθνη πάντα, ἀξιόν[illegible] μνοον. δ΄. Τούτου γὰρ τὸ τῶν θαυμ[illegible] ἔννοιαν. πλ. δ΄. Διὸ πάνσοφε Ἱεράρ[illegible]

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μ[...] πότμιον πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν [...] ὑμῶν προστασίαν κεκτήμεθα. α. Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀγ[...]ως μακαρίζοντες.

Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλα[...] προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Π[...]μιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΜΝήμη δικαίου μετ' ἐ[γκω]μίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν. οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν. πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη. νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. καὶ μακάριος ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα [βου]λὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν. ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βου[λὴ καὶ] ἀσφάλεια, ἐμοὶ φρόνησις, ἐμοὶ δὲ ἰσχύς. ἐγὼ τοὺς [ἐμὲ φι]λοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χά[ριν. ...]ίαν. νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀ[παίδευτοι] ἔνθεσθε καρδίαν. εἰσακούσατέ μου καὶ πάλι[ν ...] ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, ὅτι ἀλή[θειαν μελετή]σει ὁ λάρυγξ μου. ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον [...] μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ [...] ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες.

δες. πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, κ[αὶ ὀρθὰ] τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. διδάσκω γὰρ ὑμᾶς ἀλήθ[ειαν ...] γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πν[εύμα]τος.

Σοφίας Σολομῶντος π[...]σμα.

ΣΤόμα δικαίου ἀποστάζει σο[φ]ίαν, [γ]λῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. χείλη ἀνδρῶν σοφῶν ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφ[ε]ται. ζυγὸς δόλιος βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ ἐστιν. οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία. στόμα δὲ σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς. οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ. δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσεβείᾳ δὲ περιπίπτει ἄνομος. δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀσεβείᾳ ἑαυτῶν ἁλίσκονται παράνομοι. τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. δίκαιος ἐκ θήρας δύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ἀσεβής. ἐν στόματι παρανόμω[ν παγὶς πολί]ταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. ἐν ἀγαθ[οῖς δι]καίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσε[βῶν ἀγαλ]λίαμα. ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πό[λις, στόματι] δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. μυκτηρίζει πο[λίτας ἐνδεὴς] φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγ[νωσμα].

ΔΊκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι [...] γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυ[...]

ΒΙΒΛΙΟΘ[ΗΚΗ] ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣ[...]

ἐτῶν μεμέτρηται ... πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως β... ...κηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ... μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ... σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπ...ήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, ἦχος α΄.

Πνευματικὴ πανήγυρις σήμερον ἀδελφοί, σκιρτάτω ἡ φύσις, χορευέτω ἡ ἀνθρωπότης. συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς ὁ θαυμάσιος Σπυρίδων, τὸ θειότατον κειμήλιον τῶν ἀρχιερέων· ὁ ποταμὸς τῶν θαυμάτων ὁ πλημμυρέσατος· τὸ κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ἡ ἀκένωτος τῶν ἰαμάτων καὶ ξένη θάλασσα· ὁ στερρότατος τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀκράδαντος πύργος· ἡ ὄντως κρηπὶς Ὁσίων, καὶ ...ὴρ Οἰκουμένης ὁ πολύφωτος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χρι...ὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

...ματος φρικτοῦ· ἡ νεκρὰ πυθομένῳ, φωνὴν ζω... δέδωκεν. ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, διὰ ...κτικοῦ. ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος εὐχῇ σου φυ... εἰς εἶδος χρυσοῦν ἀντιμετηλλάττετο ... ἐνεργεῖ γὰρ ἐν σοὶ ὁ τῶν ἁπάντων

Ἱεράρ-

Ἱεράρχης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σπυρίδων Ἱεράρχα σοφὲ ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα ἀνακηρύξας τρανῶς.

Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ θαυμάσῃ τῶν σῶν θαυμάτων Ἱεράρχα Σπυρίδων, τὸ ἀκένωτον πέλαγ... ...μβρον γὰρ ἐξ Οὐρανοῦ προσευχῇ σου κατήγαγες, καὶ ..., αὐχμώσας ἀρούρας ἐμέθυσας, καὶ λιμὸν διέλυσας. ὢ τοῦ θαύματος! νεκρὰν ἐξαναστήσας ζωοποιῷ σου προσφθέγματι. ὄφιν εἰς χρυσὸν μετέβαλες. ἐξαίσια καὶ ἄπειρα ὄντως ὑπάρχει σου τὰ θαύματα. οὕτως οἶδε δοξάζειν Θεὸς τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας. ἡμεῖς δὲ περικυκλοῦντες τὴν τιμίαν σου Σορόν, καὶ κατασπαζόμενοι ταύτην ἀναξίοις χείλεσι, ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων λαμβάνομεν· μεγαλύνοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, ὃν παῤῥησίᾳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ Ἱεράρχα ἀοίδιμε, Ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως· καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι᾽ ἐνάρετου πολιτείας ἀναδειχθείς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους διὰ δογμάτων ἀπήλασας. καὶ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν σαφῶς τρανώσας, στῦλος ἀναδείκνυσαι εὐσεβείας πρόμαχος. ἀλλ᾽ ὦ Πατέρων ἐγκαλλώπ... καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τῷ Σωτῆρι πρέσβευε ...ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε π... ...ξωμεν. Σπυρίδων γὰρ ἡμᾶς συγκ... ...ὢν πνευματικός· οὗ ἡ τράπεζα θε... ...τα. αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πε...

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΥΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

τὸ φιλάνθρωπ[ον], τὸ περὶ πάντα σῶφρον· ἐφ' οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν ὡς φῶς ἐξέλαμψε. Ὁ αὐτός.

Τῷ θείῳ φ[ωτ]ὶ καταυγασθεὶς τὴν καρδίαν, καὶ νοῦν ἐκλαμφθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς Ἄγγελος Σπυρίδων πᾶσιν ἀνεδείχθης· π[ρᾷός] τε καὶ ἀκέραιος, ὅλος κατηγλαϊσμένος τῇ χάριτι τοῦ [Πν]εύματος. ὅθεν πιστοῖς ἀΰλως χορηγεῖς, σωμάτων ἰάσεων τρυφὴν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὡς συμπαθὴς καὶ πρᾷος ἐφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος· καὶ θαυμάτων χάριν ἀφθόνως παρέχεις, ἐν τῇ σεπτῇ καὶ φαιδρᾷ κοιμήσει σου Πάτερ. δόξα τῶν Ἀρχιερέων Σπυρίδων ἱερουργὲ, στίφη Δαιμόνων ἀφανίζων, καὶ νόσους ἀπελαύνων πάντοτε. πανοσίδιμε Ἱεράρχα, θεσπέσιε σημειοφόρε, Φωστὴρ τῶν πιστῶν διαυγέστατε. Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, φωτὸς δοχεῖον καὶ παράκλησις τῶν πιστῶν. Ὁ αὐτός.

Ἀρετῶν εἰς μέγιστον καὶ αἰθέριον ὕψος, ἀναβὰς Θεοφόρε, τὴν σύμπασαν φωτίζεις ταῖς τῶν θαυμάτων ἀστραπαῖς· ἀπαθείας λάμπων χαρίσμασιν, ἁπλότητος αἴγλῃ Σπυρίδων Ἱερέ. διὸ πάντες πίστει καὶ πόθῳ συνελθόντες, κατασπαζόμενοι τὸ πανσεπτόν σου Σκῆνος, προσφω[νοῦ]μέν σοι ταῦτα· χαῖρε στῦλε οὐράνιε, τῶν θλιβομένων πα[ραμυ]θία· χαῖρε στύλη τῶν ἀρετῶν· χαῖρε ἀδιάσειστε [τῶν] δογμάτων τῆς Πίστεως. ἐν σοὶ ἅπαν χάρισμα τοῦ [illegible] πεφανέρωται, Ἱεράρχα πιστῶν ὁ προστάτης ... ποιμὸ[νε]τος θεραπευτής. χαῖρε τῆς ἐπου-

Δόξα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, σὺ ἐν ἀρεταῖς διαλάμψας τῷ Χριστῷ εὐηρέστησας. πρότερον μὲν γὰρ τῶν πα[θ]ῶν ἀνδρισάμενος, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἡγίασας. ὕστερον δὲ τῆς Ἐκκλησίας ταραττομένης ὑπὸ τοῦ [Χρ]ιστομάχου Ἀρείου, τὴν Σύνοδον συνηγόρησας· τὰς αἱρέσεις ἐκείνου, καὶ τὸν αὐτοῦ ὁμόφρονα ληρώδη Φιλόσοφον, γενναίως κατέβαλες. ὑποδείξας δὲ καὶ τὸ Τρισήλιον τῆς Θεαρχίας Κράτος, ἄλλος Ἥλιος ὤφθης ἐν μέσῳ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Συνάξεως. διὸ συνελθόντες Ἁγιώτατε Πάτερ Σπυρίδων Σοφὲ, πόθῳ τὴν θείαν περικυκλοῦμέν σου Λάρνακα· καὶ τὸ ἱερὸν καὶ ἅγιον Σῶμά σου περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων λαμβάνομεν. μεγαλύνοντες τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον, ὃν παῤῥησίᾳ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου. ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν. καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ Βασιλεῖ προσάξατε. ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύ[νησε], καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. πῶς ἐ[νεσπά]ρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἰς τὸν στίχον. ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἀρχιερέων κανὼν, τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· τὸ κλέος τῶν ὀρθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ· ἰαμάτων ῥεῖθρον μὴ κενούμενον· Φωστὴρ ὁ πολύφωτος· τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πραῢς καὶ ἀκέραιος. ὁ ἁπλότητι ἀληθοῦς καλλυνόμενος. Ἄνθρωπε οὐράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε· τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα. ὁ τοῦ Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος. αὐτὸν ἐκδυσώπει, παρασχεῖν τοῖς σὲ τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων δόξα, ὁ ταῖς νεαραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἁπλῶν σου λόγων θείᾳ χάριτι, ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, καὶ παράφρονα Ἄρειον, καταπατήσας· καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον, καὶ σωτήριον ἀνυψώσας τῷ [illegible]δάματι. παῖδας σοῦ ὀρθοδόξους τε, φωτίσας λαμπρότητι, ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκὸς, νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω. καὶ ποταμοῦ τὰς [illegible], προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας. νυκτὸς Βασι[illegible], ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω τῇ καθ' ὕπαρ [illegible]τητι, τοῦ Κυρίου σε παραδόξως δοξάζοντος· ὅθεν με[illegible]φάνως σε, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν Λειψάνων σου, τὴν ἱερὰν Σορὸν σέβομεν· ἐξ ἧς ἀναβλύζει [ἰα]μάτων θεῖα ῥεῖθρα καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ ὅσιε Σπυρίδων σοφὲ, σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι. ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας πρωΐστωρ γενόμενος, Αἱρεσιάρχας ἐξ[illegible]ησας, καὶ σσ[illegible]ρείς τὸ βλάσφημον, συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζου σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. ἀκούσατε ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος· καὶ θαυματουργῶν λόγῳ μόνῳ ποταμοὺς ἀνεχαίτισας, Σπυρίδων μακάριε σοφέ· ὅθεν νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ τοιαῦτα τέρατα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου· καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογ. καθ. ἦχος [illegible]

Τὸν τάφον σου σωτὴρ.

Ἐνίσχυσε σαφῶς ἐντελὴς ἐν σοὶ χάρις· [illegible] πρὸς τὸν ἐν σοὶ Θεὸν ὄντα· διὸ καὶ καθ' ὁμ[illegible]

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ … ΝΤΟΡΙΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤ…

υπόθαις σε ἔγνωμεν, πρᾷον ἄκακον, καὶ κατὰ χάριν οἰκεῖον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θεῖε Σπυρίδων παμμάκαρ, ποιμένων πανάριστε.

Δόξα.

ΣΠυρίδων ὁμιλεῖς τῇ νεκρᾷ ὥσπερ ζώσῃ· καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μεταβάλλεις καὶ πάλιν, ἡλίου καταφλέξιν ἐν καιρῷ θέρους ἔλυσας, μεταθέμενος εἰς δροσισμὸν τὸ καυσῶδες, κατάψυχον σου τὴν κεφαλὴν Ἱεράρχα. ὢ χάρις τοῦ Πνεύματος!

Καὶ νῦν.

ΜΑρία τὸ σεπτὸν τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. κάθ. ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ΠΑσαν τέρψιν τοῦ βίου καταλιπών, καὶ τὸν νοῦν ἀνυψώσας ταῖς ἀρεταῖς, τὸ ἄκρον ἐζήτησας ἐφετὸν πανοίδιμε· τοῦ δὲ θείου Πνεύματος δοχεῖον γενόμενος, τὰς ἐλλάμψεις τούτου εἰσδέδεξαι Ὅσιε. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, τῶν θαυμάτων πλουτήσας, παρέχεις τὴν ἴασιν, Ἱεράρχα ἑκάστοτε, τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Ἀβραὰμ τὸ φιλόξενον εἴληφας, Ἰακὼβ τε τὸ ἄκακον ἐσχηκὼς, καὶ Ἰὼβ τὸ ἄμεμπτον, Μωϋσέως τὸ ἁπλαστον, Δαβὶδ ὁμοῦ τὸ πρᾷον, ἀξίως τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Σπυρίδων, δοχεῖον πανθαύμαστον. ὅθεν ὡς Ἠλίας,

λίας, γῇ κατήγαγες ὄμβρους, ποταμῶν τε ῥεύματα, Ἐκκλησίαις τῇ χάριτι, Ἱεράρχα διέστησας. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΤΗν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας τὸν τὸν Κόσμον ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως. ὅθεν δυσωπῶ σε παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθ. ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου.

ΟΦιν μετέβαλες εἰς χρυσὸν Ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν Ἄρειον Θεοφόρε. Βασιλεῖ δὲ γέγονας ἰατρὸς πανοίδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας. διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα τὴν θείαν κοίμησιν.

Δόξα, Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ΒΑσιλεῦσι καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσόφων, τρανῶς διεσάφησας, ἐν τελείαις ὑποστάσεσιν, ἕνα Θεὸν λατρεύειν, ὁμότιμον σύνθρονον. καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σεπτῶς ἐδογμάτισας. ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ᾽ ἐπίνοιαν θείαν καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤ...

ματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν.

Ο Χορὸς Θεοτόκε τῶν Προφητῶν, σὲ προήγγειλε πάλαι σκιογραφῶς, παλάτιον ἔμψυχον ϗ πυρίμορφον ὄχημα ϗ κιβωτὸν ϗ στάμνον, Παρθένε χρυσόμορφον ϗ φαεινὴν λυχνίαν ϗ ὄρος κατάσκιον. πύλην κεκλεισμένην, ϗ λαβίδα ϗ τόμον, ϗ κλίνην πορφυρόχρυσον χρυσοπόρφυρον θάλαμον, καὶ νεφέλην ὁλόφωτον. Δέσποινα ἡμεῖς δὲ ἀεὶ, χείλεσι ϗ καρδίᾳ πιστῶς ἀνυμνοῦμέν σε, ὡς Θεοτόκον πανάχραντον.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον,

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον. ἦχ. πλ. β΄. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πατέρων ἀγλάϊσμα, Σπυρίδων σοφὲ ϗ ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ τῆς Οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, ϗ τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανεὶς, τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, ϗ τὰ ἑξῆς.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ... ϗ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὗ ἡ ἀκρος. Ἄδω τὸν αἶνον τῇ φερεσβίῳ κόρῃ πλὴν τῶν ἐσχάτων τροπαρίων τοῦ αὐτοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ α΄.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ὠδὴ, α΄. ἦχος β΄. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

„ Ἄτριπτον ἀσυνήθη, ἀβρόχως θαλάττιον ἀνύσας „ τρίβον, ὁ παλαιὸς ἐβόα Ἰσραὴλ· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασαι.

στίχ. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ἄϋλος πάλαι κλίμαξ, ϗ ξένος χερσωθεῖσα ὁδὸς θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλου γέννησιν Ἁγνή· ἣν ὑμνοῦμεν ἅπαντες, ὅτι δεδόξασαι.

στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου, ὑπόστασις τελεία Θεοῦ σοφία, σωματωθεῖσα Ἄχραντε ἐκ σοῦ, τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν, ὅτι δεδόξασαι.

στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Ὤδευσε διὰ πύλης, ἀβάτου κεκλεισμένης τῆς σῆς νηδύος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἁγνή· ϗ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψεν, ὅτι δεδόξασαι.

στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς.

Τάγματα τῶν Ἀγγέλων, τῷ τόκῳ σου Παρθένε τῷ ὑπὲρ φύσιν, ὑπηρετοῦσι χαίροντα Σεμνή. τὸν γὰρ τούτων τέτοκας Κτίστην ϗ Κύριον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός. Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ.

Τὴν πραέων γῆν καταλαβὼν, Πάτερ ὡς πρᾳότατος, ϗ συμπαθὴς, ϗ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον τῇ καρδίᾳ μου κατάπραϋνον κλύδωνα, ὅπως ἐν γαλήνῃ θείᾳ γεγονὼς ὑμνολογήσω σε.

στίχ.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδὴς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον κατεπλούτησας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Στίχ. Ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου Κύριε.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαβὶδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ πλαστουργὸς λογικῆς ποίμνης ἔθετο, ποιμένα πανάριστον, τῇ ἁπλότητι καὶ πρᾳότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν καλλωπιζόμενον. Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὃ κατειργάσω ἁγίασμα Κύριε.

Παναγία ἄχραντε ἁγνὴ, δέομαί σου φώτισον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχήν μου πάναγνε, τὰ νέφη σκεδάζουσα τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως σε χρεὼς μακαρίζω σε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων.

Χριστὸς ποιμένα σε Ὅσιε, γαστρὸς ἐκ μητρικῆς ἐξελέξατο, πρᾷον ἱερὸν καὶ σώφρονα, Κήρυκά τε δογμάτων, καὶ δοχεῖον χαρισμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν.

Σαρκὸς νεκρώσας τὸ φρόνημα, ψυχῆς δὲ προκαθάρας τὰ ὄμματα, ὅλον σεαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Ὅσιε ἀπειργάσω θεῖον Ναὸν, λογικαῖς θυσίαις, καθαρῶς ἱερατεύων παμμακάριστε. Δόξα.

Διψῶσαν Κύπρου τὴν γῆν κατιδὼν, τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν μιμούμενος, σοῦ τῇ προσευχῇ κατήγαγες, Ὅσιε οὐρα-

οὐρανόθεν ὄμβρων πλῆθος· καὶ γὰρ εἰσακούει, τῆς δεήσεως Χριστὸς τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χρυσῆν σε στάμνον καὶ τράπεζαν, λυχνίαν φωτεινὴν καὶ κατάσκιον, ὄρος καὶ πηγὴν θεόβρυτον, κλίμακά τε καὶ πύλην θείας ζωῆς, κεχαριτωμένη, Θεοτόκε ὑπερένδοξε κηρύττομεν. Καταβασία.

Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε, Χριστὸς ἐξ Οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστὸς ἐπὶ γῆς ὑψώθητε. ᾌσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοὶ, ὅτι δεδόξασται. Ὠδὴ, γ΄. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

„Τόξον συνετρίβη Δυναστῶν, τῷ κράτει σου Χριστὲ, καὶ
„δύναμιν ἀσθενεῖς σε περιεζώσαντο.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.

Τὸν φύσει ἀχώρητον παντὶ, ἐχώρησας Θεὸν, καὶ τέτοκας ὑπὲρ νοῦν, Κόρη τὸν ὑπέρχρονον.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς Κύριος.

Ὁ χρόνου ἐπέκεινα παντὸς, ὡς χρόνων Ποιητὴς, ἐκ σοῦ Παρθένε ἑκὼν, βρέφος πεπλαστούργηται.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλά.

Νηδὺν πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πιστοὶ, δι᾽ ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, χαίρων πεπολίτευται.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεός.

Ἀρχὴν ὑπὸ χρόνων εἰληφὼς, πιστεύεται ἐκ σοῦ, ὁ χρόνων δημιουργὸς, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ἄλλος. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας.

ϛίχ. Δίδες ἰσχὺν τῷ ἀρχομένῳ, καὶ ἀλόγησεν.

ΤΟὺ νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας, καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

ϛίχ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ.

ΤΟὺ ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσὸν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι Πάτερ ὅσιε.

ϛίχ. Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ.

ἈΝῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς ἀπαθείας, εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς θεωρίας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

ϛίχ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος.

ΘΕράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου· τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον ἵνα ψάλλω· οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Παναμώμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

ϛίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς Οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν.

ΤΩ ἐκ τοῦ ποιμνίου, τῶν προβάτων τὸν μέγαν Σπυρίδωνα, ἀναλαβόντι τοῦ ποιμαίνειν, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν. ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

ϛίχ.

ϛίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν.

ΟἘπερωτήσας, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν Σπυρίδων σοφὲ, καὶ ἀποδοὺς τὴν παραθήκην, γυναικὶ τῇ αἰτούσῃ, ταῖς σαῖς ἱεραῖς δεήσεσι, καταπεμφθῆναι τὸ μέγα ἡμῖν, ἔλεος ἱκέτευε. Δόξα.

ΤΗὴν πανένδοξον σου, καὶ πανίερον μνήμην Μακάριε, θεοπρεπῶς πάντες ὑμνοῦμεν, μελῳδοῦντες συμφώνως, Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ λέγοντες. ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΩ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως βουλήσει Υἱῷ, καὶ τὴν τεκοῦσαν μετὰ τόκον θεϊκῇ δυναστείᾳ, ἁγνὴν Παρθένον φυλάξαντι· τῷ ἐπὶ πάντων βοῶμεν Θεῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε. Καταβασία.

„ ΤΩ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως
„ Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι
„ ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν. ὁ ἀνυψώσας τὸ
„ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθ. ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

ἘΚ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθεὶς, Ποιμὴν θεοπρόβλητος, ὦ Σπυρίδων ἀνέλαμψας· κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν ἀσεβείας πόᾳ, πιστοὺς ἐκτρεφομένους· ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐκράτυνας τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα.

Ὡς ἡ ζωὴ καὶ θανάτου τερατουργῶν, καταπλήττων οὐ πάντα τὸν σὸν λαόν, πηγὴ θαυματόβρυτος, ἀνεδείχθης μακάριε. αὐχμοὺς καὶ γὰρ λιμώδεις, λοιμούς τε διέλυσας, καὶ τὸν ξηρὸν χαλκέα πιστῶς σοι προσελθόντα, τρεῖς τε τυφλοὺς πάμπαν, ἐλυτρώσω τοῦ πάθους· πεσόντας ἐκ πύργου τε, ὑψορρόφου ἀκρότητος, κεραυνοῦ βίᾳ ἔσωσας. ἅπαντας ἐκπλήττει Σοφὲ, τῶν θαυμάτων τὸ ἄπειρον πέλαγος. διὰ τοῦτό σου πόθῳ τὴν μνήμην γεραίρομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα τοῦ Ὑψίστου παναμώμητε, ἀνομιῶν με ὄντα αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον τοῖς Δαίμοσι παίγνιον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός. Δίς.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἔνδοξόν σου οἰκονομίαν· καὶ ἐδόξασα φιλάνθρωπε, τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Στίχ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἀγγέλων εὐπρέπεια, καὶ τῶν ἀνθρώπων σθένος καὶ δόξα, Παναγία μόνη πέφυκας, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ.

Ἰδοὺ ὑπερύψωται, τὸ θεῖον ὄρος οἴκου Κυρίου, ὑπὲρ ἄνω τῶν [illegible]μεων, ἡ Θεομήτωρ ἐμφανεῖσα.

Στίχ.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Νομίμων τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνη κυήσασα τὸν διασώζοντα τῆς κτίσεως, κατηξιώθης θείας κλήσεως.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ.

Νοήσας σε πόρρωθεν, Θεὸν Παρθένε σεσαρκωμένον, ἐν ἀγκάλαις σου βαστάσασαν, ὁ Ἡσαΐας προκατήγγειλε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει.

Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, παθῶν ἀκατάπρηστον, ὕλην παμμάκαρ ἐνέπρησας, κόσμον δὲ πυρσεύμασι, τῶν ἀρετῶν σου Σπυρίδων κατελάμπρυνας. Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις Θεόπνευστε, νεκροὺς ἐξανέστησας ζωοποιῷ σου προστάγματι. ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου Πάτερ ζώωσον.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα.

Πυθομένῳ, ἡ νεκρά σοι φωνὴν Πάτερ δέδωκε· ποτάμια ῥεύματα σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν. ὤφθης γὰρ μακάριε, τερατουργὸς θείαν χάριν κομισάμενος.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι. Θεοτοκίον.

Προφῆταί σου, μυστικῶς τὸ βάθος προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες ἄχραντε, τὸν ἀπερινόητον, σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου.

Ῥάβδον σε κατέχοντα χερσὶ, καὶ σχήματι ἱερωμένον, ἐσταλμένος θεῖος Ἄγγελος, κατ' ὄναρ ἐπιφανεὶς, δη-

λεῖ

λεῖ δείκνυσι [illegible] σε, ἰατρὸν αὐτοῦ θεῖον τοῦ πάθους. ὁ δὲ ἐβόα πιστῶς [illegible] δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με.

ΔΕσπότην μιμούμενος τὸν σὸν, καὶ πάντων ἰατρὸν Χριστὸν, τὸν Βασιλέα ἐθεράπευσας. Σπυρίδων τερατουργέ. θεϊκοῖς τε δόγμασι, τοῦτον εὐσεβῶς εἰς θεῖον ζῆλον, καὶ πίστιν θεοπρεπῆ, μάκαρ εὐθυβόλως διήγειρας.

Δόξα.

ΡΗ'σεις ἐντολῶν τῶν θεϊκῶν, φυλάττων παμμακάριστε, τοῦ Βασιλέως διεσκόρπισας, μεγάλας σὺ δωρεὰς, καὶ τοῖς πᾶσι δέδωκας, χρυσὸν ἐπὶ γῆς Σπυρίδων μάκαρ. ἐκτήσω γὰρ οὐδαμῶς, ὄλβον θησαυρίζων τὸν ἄσυλον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΣΥ' σκηνὴ τοῦ Λόγου καὶ λαμπὰς, Παρθένε ἀληθῶς φωτὸς, τοῦ ἀνεσπέρου ἀναδέδειξαι. διό σε πάντες πιστοὶ θερμῶς ἱκετεύομεν· ῥῆξαι τοῦ ἐχθροῦ σὺ τὰς ἐνέδρας, ἃς καθ' ἡμῶν μελετᾷ, Κόρη τὸν Υἱόν σου δυσώπησον.

Καταβασία.

„ ΡΑ'βδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας. ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, κατασκίου δασέως. ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεὸς· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ, έ. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

ΟΑ'νθραξ τῷ Ἠσαΐᾳ προφθεὶς Ἥλιος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἀνέτειλε, τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, θεογνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

στίχ.

στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά [illegible]

ΟΠάντων βασιλευόντων Βασιλεὺς Κύριος, σὲ τὴν ἁγνὴν πάντων πιστῶν Βασίλισσαν, ὡς Μητέρα ὑπερυψώσας, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὑπερτέραν ἔδειξε.

στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

ΝΕφέλαι τῆς εὐφροσύνης γλυκασμὸν ῥανάτε, τοῖς ἐπὶ γῆς ὅτι παιδίον δέδοται· ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθεὶς Θεὸς ἡμῶν.

στίχ. Ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ.

ΤΩ͂ βίῳ καὶ τῷ σαρκίῳ μου τὸ φῶς ἔλαμψε, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσεν, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου, ἄνευ σπορᾶς σωματωθεὶς ὁ ὕψιστος.

στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον.

ΧΑῖρε σοι τὸ Προπατόρων σκυθρωπὸν λύουσαν, ὁ Γαβριὴλ ὁ ἱερὸς Ἀρχάγγελος, οὐρανόθεν καταφοιτήσας, εὐαγγελίζεται σεμνὴ Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς, τῶν ἐν σκότει.

στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε.

ΟΠοταμὸς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων πᾶσαν ἀρδεύει. Ὅσιε καρδίαν πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν πλουσίαν παῖδας δ' ἐγείρει, πρὸς Θεοῦ δόξαν τοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις παντοίαις πλουτίσαντος.

στίχ. Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου.

ΣΕ Βασιλεὺς, ὁ ἐπίγειος μάκαρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω γνήσιον δοῦλον [illegible] καὶ χά[illegible] θείου, πεπλησμένον ἐν τῷ παρεῖναί σε, μέγα πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

[…]χ. Καὶ ὡς ἡ ὠ[…]νουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν.

ΤΟῦ [Ἀ]βραὰμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ ἐμιμ[ή]σω, πα[…] τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας καὶ [το]ῖς πᾶσι τὰ πάντα, χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, τῶν ἐν πειράσει Σπυρίδων μακάριε.

ςίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται.

ΝΈον ἡμῖν, ἀπεγέννησας Βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα Πατρὸς ἀνάρχου. ὃν ἐκδυσώπει ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, οἰκτειρῆσαι τοὺς Θεοτόκον σε, πάναγνε ψυχῇ καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

ςίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης Πατήρ.

ΤῊν πίστιν ἐν μέσῳ Πατέρων πολλῶν, Ἱεράρχα Σπυρίδων ἐστήριξας, κηρύξας τὸ ὁμόθεον Τριάδος τῆς μιᾶς. δι[ὸ] καὶ ἐπαξίως, τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία, τὴν πανίερον μνήμ[η]ν, τῆς παναγίας σου κοιμήσεως.

ςίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστι.

ΧΡιστοῦ ὢν καθάπαξ πιστὸς μαθητὴς, Ἱεράρχα Σπυρίδων ἀνέστησας, νεκροὺς τῇ προσευχῇ σου, καὶ παρέστησας ζῶντας. καὶ γὰρ ἰσχύειν πάντα, αὐτὸς δεδώρηταί σοι, τῆς ἰδίας ἰσχύος, ὁ δημιοῦργος τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα.

ἘΛπίδος ἀγάπης καὶ πίστεως σὺ, ἰδιώματα Πάτερ κτησάμενος, πενήτων ἀντιλήπτωρ τε, νοσούντων ἰατρὸς, καὶ […]ων τῶν […] ζάλῃ, λιμὴν γαλην[ο]φόρος, ἀνεδείχθης […]ρρον, ἀξιοθαύμαστε πιστότατος.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἉΓίων Ἁγία Παρθένε ἁγνὴ, τῶν Ἁγίων τὸν Ἅγιον τε[κοῦ]σα, τὸν πάντας ἁγιάζοντα Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν […]διός σε Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ἁπάντων, ὡς Μητέρα τοῦ Κτίστου, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Καταβασία.

„ ΘΕὸς ὢν εἰρήνης Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ΄. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

„ ἨΧου ῥημάτων δεήσεως, ἐκ κατωδύνου Δέσποτα ψυχῆς, ἐπακούσας τῶν δεινῶν με λύτρωσαι. μόνος γὰρ εἶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας πρόξενος.

ςίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου.

ἭΛιον πᾶσιν ἐκύησας, δικαιοσύνης Δέσποινα Χριστὸν, τὸν ἡμᾶς ἐκ σκότους λυτρωσάμενον. ὅθεν σε νῦν ἀληθῆ Θεοτόκον σέβομεν.

ςίχ. Ἐκ κοιλίας Ἅδου κραυγῆς μου.

ΦΎσις ἀνθρώπων δουλεύουσα, τῇ ἁμαρτίᾳ Δέσποινα Ἁγνὴ, διὰ σοῦ ἐλευθερίας ἔτυχε. σὸς γὰρ Υἱὸς ὡς ἀμνὸς ὑπὲρ πάντων τέθυται.

ςίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου.

ἘΠιβοώμεθα πάντες σε, τὴν ἀληθῆ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, [τοὺς] παροργίσαντας οἰκέτας λύτρωσαι. μόνη γὰρ πρὸς τὸν Υἱὸν, παῤῥησίαν κέκτησαι.

C

…ΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘ… …ΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣ…

Στίχ. Κἀγὼ εἶπον, ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου.

Ω῾Μοσεν ὥσπερ ὁ Κύριος, ἐν ἀληθείᾳ πάλαι τῷ Δαβίδ, ἐκ γαστρός σου προελθὼν πεπλήρωκε. ...ἐτόκας γὰρ τὸν τῆς γῆς Κόρη βασιλεύοντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου.

ΩΣ πηλὸς ὁ χρυσός σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς πηγχεύσεις τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Ἔδυ ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων.

ΚΑθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, πλῆθος εἶχες Ὅσιε καθυπακούοντα σοι, ἀγγελικῶν δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς ἱερώτατε.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου.

ΟΠερίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περίδοξον Πάτερ εἰργάσατο. διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελ... ὑμνοῦντές σε.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου.

ΟΥρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονε Πανάμωμε Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ.

ΑἼΛλον Σαμουήλ, ἡ χάρις σε ἔχρισε, Σπυρίδων σοφὲ ...ρατεύει Θεῷ, καὶ προσήγαγες, ἀναιμάκτους θυσίας. ...λβιε ...ισεβῶν ἀληθῶς ὅτι ἐδείχθης σου, ἄνω ἐν σκη... Θεοῦ ἡμῶν, ἡ φρικτὴ λειτουργία καὶ ἄμωμος.

Στίχ.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Στίχ. Ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι.

ΡΆβδον Μωϋσῆς, εἰς ὄφιν μετέβαλε. προ...ξει Θεοῦ πάλαι κινούμενος. σὺ δὲ Ὅσιε, εἰς χρυσὸν πρὸ ...χῆς σου μετέβαλες, τὸν Ὄφιν Ἱεράρχα διὰ φίλον τὸν σόν. οὕτως θαυμαστὰ εἰργάσατο, διὰ σοῦ ὁ Θεὸς Πάτερ τεράστια.

Δόξα.

ΩΣ Ἱεραρχῶν, κανὼν καὶ ἑδραίωμα, Φωστὴρ Οἰκουμένης διαυγέστατε· πύργε ἄσειστε, Ἐκκλησίας θεμέλιε ἄρρηκτε· τῶν θαυμάτων ποταμὸς ὁ ἀνεξάντλητος. ῥῦσαι σαῖς πρεσβείαις πάντοτε, πειρασμῶν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΚΌλπων οὐκ ἐκστάς, ἀνάρχου Γεννήτορος, ἐν κόλποις ἁγνῆς Κόρης αὐλίζεται· καὶ καθίσταται, ὁ ἀμήτωρ ἀπάτωρ σαρκούμενος, ὁ τῆς δικαιοσύνης β...λεύων Χριστός· τούτου ἀγενεαλόγητος, ἡ φρικτὴ γενεὰ καὶ ἀπόρρητος.

Καταβασία.

„ ΣΠλάγχνων Ἰωνᾶ, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ
„ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δὲ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος
„ καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς
„ γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπή-
„ μαντον.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

ἦχος. β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΤΩ πόθῳ τρωθεὶς Χριστοῦ ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

ΤΟν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα· τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, ϗ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, ϗ ὡς θερμὸν ϗ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, ϗ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν. οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται. Αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ἕτερον Κοντάκιον. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Η Κέρκυρα σήμερον λαμπρὰ λαμπρῶς ἑορτάζει· σὺν αὐτῇ δὲ ἅπασα ἡ Οἰκουμένη θαυμάζει· Λάρνακα θαυματοφόρον ἐγκωμιάζει· ταύτῃ δὲ φυλαττομένη φαιδρῶς κραυγάζει· Χαίροις φύλαξ ὁ τῆς Νήσου, Σπυρίδων, ταύτης ὁμοῦ, ϗ πρόμαχος.

Ὁ Οἶκος.

ΤΟ' τοῦ νοός μου νεκρὸν ϗ ἀκίνητον ζώωσον Πάτερ, ὁ τὴν νεκρὰν ὡς ζῶσαν ἐπανερόμενος· ϗ τὴν ὑπὸ τοῦ ὄφεως σπαρεῖσαν ἐμοὶ ἁμαρτίαν μετάβαλε εἰς ἀρετῶν κεχρυσωμένην φαιδρότητα, διαλύων μου τὴν πενητεύουσαν ἀπορίαν, ὡς ϗ τὴν τοῦ πένητος μάκαρ πτωχείαν διέλυσας,

...ΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤ...

ἐν τῇ τοῦ ὄφεως εἰς χρυσὸν ἀθρόᾳ μεταβολῇ. Εἰρήνην δέ μοι παράσχου ὁ αὐτήκοος γεγονὼς Ἀγγέλων συλλειτουργησάντων σοι, ἐν τῷ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ τῷ λαῷ προσφωνεῖν, ΚΑΙ ΤΩ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΣΟΥ ἀντιφωνούντων. Δρόσισον δέ μου τὸ ὑπὸ τῶν παθῶν καυσῶδες τῆς κεφαλῆς, ὁ τὴν οὐράνιον δρόσον ἐπὶ τῆς σῆς Κορυφῆς ἐν ὥρᾳ θέρους δεξάμενος, προσημαίνουσαν τὴν ἐκ Θεοῦ μέλλουσάν σοι χάριν· δι' ἧς γέγονας ἐν θαύμασι περιβόητος, ἐν Ἀρχιερεῦσιν ἀμώμητος, τῆς Ἐκκλησίας πύργος ἀκλόνητος, τῆς πρώτης Συνόδου ὑπέρμαχος, ϗ Κερκυραίων προασπιστὴς πολυθρύλλητος. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἀνάξιος προσπίπτω σοι αἰτούμενος λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου. Διάλυσον ἐμοὶ τὴν ἀφωνίαν, ὡς ϗ τὴν τοῦ Διακόνου ποτὲ, ἵνα πίστει ϗ φόβῳ κραυγάζω σοι· Χαίροις φύλαξ ὁ τῆς Νήσου, Σπυρίδων, ταύτης ὁμοῦ ϗ πρόμαχος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, δωδεκάτη.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ἐπισκόπου γενομένου Τριμυθοῦντος.
Πατρὸς καὶ Προστάτου Κερκύρας.

Στίχ. Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.
Ἀμφὶ δυωδεκάτην Σπυρίδων βιότοιο ἀπῆλθε.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΛΕΙΨΑΝΟΝ

Στίχ. Καὶ ζῇς ἐν μακάρεσσι, καὶ οὐ μακρὸν ὕπνον ἰαύεις,
Ἀλλὰ φέρεις μορφὴν ἀρτιθανοῦς Σπυρίδων.
Αὐτὰ δέ σοι φθιμένῳ σταυρόγραφα ῥήγεα θῆκαν
Λάτριες, οὐ θρύπτου σητὸς ἄμοιρα πέλει.
Καὶ λιπαρὴν Κέρκυραν ἔχεις, καὶ θαύματα πρήσσεις·
Λάτρι φίλε Χριστοῦ, Λάτρι φίλε Τριάδος.

Οὗτος ὁ μέγας Πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Σπυρίδων ἤκμασεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, καὶ Κώνσταντος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἐξ ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα γυναικὶ προσωμίλησε, καὶ μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων, ὡς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετὸν,

καὶ

καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπήλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον συνεῖχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσὸν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ῥεύματα ἔστησε· Καὶ πόρνην αὐτοῦ προσψαῦσαι τολμήσασαν, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξαγορεῦσαι πεποίηκε. Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις μέγα φρονοῦντας ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν Συνόδῳ τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ παρακαταθήκην χρημάτων γυναικὸς ἐπιζητούσης παρὰ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς, ἤδη νεκρᾶς οὔσης, ἐρωτήσας, καὶ μαθὼν ἔνθα κέκρυπται παρ' ἐκείνης, τῇ τούτων Κυρίᾳ τὰ χρήματα δέδωκε. Καὶ τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξεν. Ἀνεζώωσε δὲ καὶ παῖδα τινὸς γυναικός. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν αἶγα βουλόμενον λαβεῖν διήλεγξε, τῆς μιᾶς αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν ἀπὸ τοῦ ταύτην ἕλκοντος βίᾳ μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἀποδοῦναι, μεινάσης σὺν ταῖς λοιπαῖς. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπεὶς εἰπεῖν, μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη. Τούτῳ ποτὲ λειτουργοῦντι συνυπακούοντες ὤφθησαν Ἄγγελοι, καὶ, Τῷ Πνεύματί σου, λέγοντες, ἐν τῷ τὴν Εἰρήνην τῷ λαῷ συνήθως διδόναι· τῶν γὰρ ἐν λαμπάσι φώτων ὀλίγων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, τῷ μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον, καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δᾳδουχίας. Ἐμαρτυρήθη οὖν τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους

ἔσχε

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ἔσχε συνυπακούοντας ἐν ταῖς ἀρχαῖς, ϗ συμψάλλοντας. Ἢ τὸ ἐν τῷ λύχνῳ, ἤδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτὸς, ϗ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τούτου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι; Πολλοῖς δὲ ϗ ἐκ προγνώσεως θείας περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφύλλιον νουθετίσας, τοῖς τοῦ Κόσμου προσεχτικῶς τερπνοῖς ϗ προκείμενον, ποθεῖν μᾶλλον τὰ μέλλοντα ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ καταδεχομένην, ἀλλ᾽ ἐν τῷ τίκτειν, τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσαν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἴη τὸ ἐγκυμονούμενον, καίτοιγε μῆνας εἴκοσιν ἀποπλάσαντα, ϗ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμήσας, τῷ θανάτῳ παρέδωκε. Τούτῳ θέρους ὥρᾳ ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐπεφαίνετο, δηλοῦντος τούτου τὴν ἐπ᾽ αὐτῷ τοῦ Θεοῦ γενησομένην τιμήν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθὴς, ἐδήλωσε τὸ συμβὰν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ συλλῆσαι ἐπιχειρήσαντας· οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατουμένους τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ ϗ κριὸν ἕνα δοὺς, ἀπέλυσεν ἐπειπὼν, ἵνα μὴ ὦσι μάτην ἠγρυπνηκότες. Οὗτος, τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμνιον καλῶς ἰθύνας, πρὸς τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν ϗ διαγωγὴν μετετάξατο. Τὸ δὲ τούτου σεβασμιώτατον Σκῆνος, μετὰ τὴν οἰκτρὰν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἅλωσιν, εἰς Κερκύραν μετηνέχθη διά τινος εὐγενοῦς τῶν ἐκεῖθεν, Καλοχαιρέτη τοὐπίκλην. ὃς ϗ Ναὸν ἱδρῶν πανευκλεῆ ϗ σεβάσμιον, ἐκεῖσε τὸ πάνσεπτον μετέθηκε Λείψανον· ϗ τὸν τοῦ ἱερατεύειν αὐτὸς βαθμὸν ἀναβὰς, καθ᾽ ἑκάστην τῷ Κυρίῳ τὰς εὐχαριστείας

προ-

προσήνεγκε. Καὶ δὴ ϗ τῇ τοῦ Σκήνους καταθέσει, ϗ ἐπισκιάσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, πλεῖσται ἰάσεις ϗ θαυματουργίαι ὑπερεκβλύζουσαι διετελοῦντο, ὡς ὁ τῆς Κερκύρας λαὸς ἐκπληττόμενος, διὰ πάσης τῷ ἱερῷ τοῦ Ἁγίου Τεμένει προσέτρεχεν εὐλαβείας, ὡς τοιούτου λαχόντες Θησαυροῦ, τοιούτου θείᾳ προνοίᾳ πολιούχου ἀξιωθέντες. Ἀνακαινισθείσης δὲ μετὰ ταῦτα τῆς Πόλεως, ϗ ἑτέρωθι μετακτισθείσης, ἄλλον ἐγείρουσι τῷ Ἁγίῳ Ναὸν οἱ τότε Ἱεροθῦται, οἱ ἐκ Κερκύρας δηλαδὴ Βούλγαροι· εἰς οὓς δι᾽ Ἀσιμίνης τῆς μακαρίτιδος τὸ κατὰ Κόσμον τῆς δεσποτείας δικαίωμα τοῦ Ἱεροῦ μετέβη Λειψάνου. Ὃς δὴ ϗ διὰ πλουσίων τοῦ λαοῦ δώρων, ϗ πολυτίμων ἀναθημάτων περίδοξος, ὡς τὰ νῦν φαίνεται, τετελείωται. Ἔνθα ἡ τῶν Λειψάνων προκειμένη Θήκη περίβλεπτος παντοίαις πᾶσι δοξάζεται ταῖς τερατουργίαις, καὶ ὁ θαυματουργὸς ζῶν Σπυρίδων θαύμασι πάντας ἐκπλήττει ϗ μετὰ θάνατον. Ὑστερούσῃ γάρ ποτε τῇ Κερκυραίων Νήσῳ τῶν πρὸς τὸ ζῆν, λιμῷ τε συνεχομένῃ βιαίῳ, σίτους διὰ πλοίων ὁ Ἅγιος ἐχαρίσατο, ἐπιφανεὶς τοῖς ναυκλήροις, ϗ τὴν τῆς Νήσου τούτοις ἐν τῷ ἁγίῳ Σαββάτῳ προμηνυσάμενος χρείαν· διὸ ϗ λαμπρὸν ϗ τερπνὸν τῇ στυγερᾷ Νήσῳ τὸ τότε συνέβη Πάσχα τῇ τοῦ Ἁγίου προμηθείᾳ. Καὶ Θεοδώρῳ τινὶ ἐξ Ἑῴας ἐμπόρῳ τέλεον τῆς τῶν ὀφθαλμῶν στερηθέντι ὁράσεως, ϗ τῷ τοῦ Ἁγίου Ναῷ θερμῇ τῇ πίστει δραμόντι, ὀξύτατον τὸ φῶς ἐδωρήσατο. Καὶ λοιμοῦ τὴν τῶν Κερκυραίων λυμαίνοντος Πόλιν, πάντων τε τῷ τοῦ Ἁγίου προστρεχόντων ἀδιαφόρως Τεμένει, ἐν οἷς ϗ βουβῶσι πολ-

λοὶ

ΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

λοὶ συνείχοντο· ὅτ᾽ οὖν τὴν Πόλιν διὰ μιάσματος διαφθα-
ρῆναι φύσεως ἔδει νόμοις, οὐδὲν σχεδὸν πέπονθεν ὁ εὐλα-
βὴς ἐκεῖνος λαός, ἀλλ᾽ ἐν τάχει τῆς προτέρας ὑγιεινῆς
ἠξιοῦτο καταστάσεως, τῇ τοῦ Ἁγίου μεσιτείᾳ. Τὸ δὲ σὺν ἐκ
τῆς ὑψορρόφου ἀκρότητος τοῦ Κωδωνοστασίου τῆς τοῦ Ἁγίου
Ἐκκλησίας κεραυνικῇ βίᾳ κατακρημνισθέντας, ὡς πρὸς
τὸ τὴν ἐκεῖσε φλόγα κατασβέσαι εὐλαβείας ζήλῳ ἀδεῶς
ἀναβάντας, καὶ μηδὲν παθόντας κακόν, τίνα τῷ θαύματι
οὐκ ἐξέπληξε; Προσέτι δὲ καὶ τυφλοὺς τῶν ἐρετῶν δύο, σὺν
καὶ ὡς ἀχρείους ἐκ τοῦ τῶν Ἐνετῶν στόλου καταβληθέντας,
τὸν μέν, ἐκ τῆς Ἀντωνίου τοῦ Βερνάρδου τριήρεος, τὸν δέ,
ἐκ τῆς Ἱερωνύμου τοῦ Μαυρικίου, ὁλοκλήρῳ τῇ ὁράσει πα-
ρέδωκε, καὶ τό, μέγας ὁ Κερκυραίων Σπυρίδων, πάντας
ἀλαλάξαι πεποίηκε τῇ τοῦ τερατουργήματος αὐτοψίᾳ
καταπλαγέντας. Καί τινα τῶν προκειτῶν Κυριαρχούντων
κενὰ ληροῦντα καὶ φρυαττόμενον, καὶ παιδὶ ἀνιάτως ἔχοντι
καταγελῶντα ὡς ὑπὸ τὴν τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου θήκην
θεραπείας χάριν καταπεσόντι, ἐν τῷ προπορεύεσθαι ὡς
ἔθος αὐτῆς παλαιόν, καὶ πάτριος νόμος, τόν τε κλῆρον καὶ
τὸν λαὸν μετ᾽ αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου, καὶ τῶν Εἰκόνων τῆς Θεο-
μήτορος, ἔτι δὲ καὶ προσκλαίοντας αὐτοῦ χλευάζοντα σὺν-
χονεῖς, ἡ θεία δίκη θᾶττον ὑπέφθασε· πυροβόλου αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ ἐξάπινα διαρραγέντος, καὶ τὸν τούτου δεξιὸν ὀφ-
θαλμὸν κατορύξαντος, οὗ γε πολλοὶ καὶ τότε ζῶντες αὐτό-
πται καὶ μάρτυρες, καίπερ ὁλονυκτίας ἦν αὐτῷ μετὰ ταῦτα
ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σπυρίδωνος ἡ μετάνοια, καὶ παννύχιοι με-
τὰ δακρύων αἱ προσευχαί. Ἐν δὲ τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς χρόνοις,

τῷ

τῷ χιλιοστῷ δηλαδὴ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ τρίτῳ
σωτηρίῳ ἔτει, λοιμώδους πάλιν μιάσματος ἀρξοὺς καὶ Πό-
λιν, καὶ κώμας λελυμασμένου· ὥστε πᾶσιν ἀφύκτως ὠμὸν
ἐπικρέμασθαι θάνατον, σχεδόν τε πᾶσαν ἀπολωλέναι τὴν
Νῆσον, (καὶ ταῦτά γε δὶς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος) ὁ θαυματουρ-
γὸς οὗτος τὴν νόσον ἰάσατο, τῆς ἀσθενείας ὡς τάχιστα
πάντας ἀναλαβών, ἄρδην τε ἀνερρῶσθαι ποιήσας. Καὶ μέ-
γα ἦν, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πανηγύρεως τοῦ ἐν τῷ τυφλῷ Θεο-
δώρῳ γεγονότος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου θαύματος, δεκάτῃ τρίτῃ
τοῦ Ἰουλίου, σὺν ἤδη ἡμιθανεῖς, μηκέτι λιμώττοντας ἀκα-
ρῆ κατιδεῖν· καὶ τὸ δεύτερον, αὐτῇ τῇ τῶν βαΐων ἡμέρᾳ
τῆς ἐτησίου Λιτῆς τοῦ μεγάλου Σπυρίδωνος, πεπαυμένον ἤ-
δη θεάσασθαι, (ὢ τοῦ θαύματος) τὸν λοιμόν: Τὸ δὲ
ἔσχατον, καὶ ἐν ταῖς καθ᾽ ἡμᾶς ἡμέραις, καὶ πρὸ τῶν ἡμῶν ὀφ-
θαλμῶν, ἀξιάκουστον πάνυ, καὶ ἀξιάγαστον. Ἐν γὰρ τῷ ἐνε-
στῶτι ἔτει χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ δεκάτῳ ἕκτῳ Ἰουνίου εἰ-
κοστῇ τετάρτῃ, μετὰ λυσσώδους ὁρμῆς τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν,
διά τε γῆς, καὶ θαλάσσης ἐπιδραμόντων, καὶ τὴν Πόλιν ἡμῶν
Κέρκυραν δεινῶς καταπολεμούντων, οἱ Πιστοὶ πάντες εἰς τὴν
τοῦ κοινοῦ Πατρὸς προστασίαν, καὶ σκέπην, μετὰ πολλῆς εὐ-
λαβείας κατέφυγον· ἀλλὰ καὶ τοῦ σκοποῦ οὐκ ἀπέτυχον· ἐ-
πειδὴ ἐξάπινα ὑπὲρ λόγον, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα οἱ ἀντίδικοι,
καὶ περικαθήμενοι, ὡς ἀστραπαὶ ἠφανίσθησαν, ἐκτρεπόμενοι
εἰς ὀξυτάτην φυγήν, κατὰ τὴν πρώτην καὶ δεκάτην Αὐγούστου,
μηδενὸς τότε αὐτοὺς διώκοντος, εἰ μὴ μόνης τῆς ἀοράτου δυνά-
μεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, διὰ τῶν δραστικωτάτων εὐχῶν τοῦ
Ἁγίου. ὅθεν καὶ ἡ εὐγνώμων τῶν θεοφρουρήτων ἡμῶν Ἀριστοκρα-
τούντων εὐσέβεια, ἀργυρότευκτον Λυχνίαν πολύφωτον εἰς τὴν

παι-

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡ

[illegible] πάνσεπτον αὐτοῦ [illegible] ἐπ[illegible] σειλεσῆ καὶ κοινῷ βουλεύματι διετάξατο λιτὴν ἐνιαύσιον μετὰ τοῦ θεσπεσιωτάτου Λειψάνου, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως γίγνεσθαι· καὶ προσέτι ἑκατὸν πεντήκοντα ἀργυρᾶ νομίσματα τοῖς πτωχοῖς διανέμεσθαι, παρά τε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τοῦ Ἀρχιπρεσβυτέρου τῆς Πόλεως, εἰς ἀΐδιον μνήμην, καὶ εὐχαριστίαν. Ἀλλὰ τίς ἂν ἔχοι διεξιέναι καθ' ἕκαστον τὰ διὰ τοῦ πολιούχου Πατρὸς ἡμῶν τερατουργούμενα καθ' ἑκάστην; Χρυσόστομον ἔδει παρεῖναι καὶ πανηγυρίσαι Σπυρίδωνος τὰ τεράστια· πηλίνῃ γλώττῃ οὐ θέμις. Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἐν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

„ Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ. ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γὰρ, θεολογοῦντες χείλεσιν ἔμελπον· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἑώρα ἐν νυκτὶ Ἰακὼβ μὲν, ὡς ἐν αἰνίγματι Θεὸν σεσαρκωμένον. ἐκ σοῦ δὲ ἐν φρυκτωρίᾳ ὤφθη τοῖς μέλπουσιν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν.

Σύμβολα τῆς ἐν σοὶ ἀπορρήτου, προκαταγγέλλων συμπλοκῆς, τῷ Ἰακὼβ προσπαλαίει. δι' ἧς ἑκὼν ὤφθη ἀνθρώποις Ἁγνὴ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Βέβηλος ὁ μὴ ἕνα κηρύττων, τὸν τῆς Παρθένου σε Υἱὸν, τῆς πανυμνήτου Τριάδος, καὶ ἀδιστάκτῳ γνώμῃ καὶ γλώσσῃ

σῃ

βοῶν· ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν Ἁγίαν.

Νόμους τὸ κεφάλαιον Κύρη, καὶ Προφητῶν ὁ Γαβριὴλ ὑποδεικνύων ἐβόα· ἰδοὺ σὺ τίκτεις μόνη πανύμνητε, τὸν ὑπέρθεον τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸν εὐλογημένη.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον Δαβὶδ τὸ πρᾶον. Ἰὼβ τοῦ Αὐσίτιδος τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γέγονας κατοικητήριον, μέλπων ἱερώτατε· ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου.

Ψεκάδες τῇ κάρᾳ σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι στάζουσι τὸ μέλλον προεκήρυξαν. Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας τὴν θείαν μνήμην σου ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου. Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ.

Συνόδῳ Πατέρων σε Θεῷ δοξάζει, ἐν κρίσει φυλάξαντα τοὺς λόγους σου μακάριε. οὓς πίστει προσῆγες τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντα σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους. Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος τὸν μόνον ἀναβλύζοντα, οἶνον ἀγεώργητον πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἁγιάζοντα βροτοὺς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα. Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης.

Δαβὶδ μὲν βασιλεύειν, ἐκ ποιμνίου ἐκλεχθεὶς ὡς γέγραπται. σὺ δὲ θαυμάσιε πιστὸς, ἐκ ποιμένος ἀνα-

δέ-

ΠΑΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

δέδειξαι, ... τῷ Κτίσματι· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι.

ΕΞέσαντο οἱ ὄχλοι, μὴ ὁρῶντες νοερῶν δυνάμεων, θεῖα στρατεύματα Χριστοῦ, ἐν Ναῷ ἀλλὰ τὸν Δίκαιον ... σὺν αὐτοῖς συλλειτουργοῦντα καὶ συμψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

ΩΣ λόγον ἀληθείας, σὺ ἐκφαίνων εὐσεβῶς ἐκήρυττες, τὸ ὁμοούσιον λαμπρῶς, ἀφιστῶν τῆς πλάνης Ἄρειον· τὴν Τριάδα πείθων δὲ κηρύττειν μέλποντα, τοῖς τῶν Πατέρων ὀρθοῖς ἑπόμενον λογίοις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες μύρον ἔνδον φέρουσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται, εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

„ ΟἹ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

„ ἸΝδάλματος χρυσοῦ, καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, τὴν ἀπαράλλακτον καὶ ζῶσαν Θεοῦ Εἰκόνα, τεθεαμένοι μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· ἡ ἐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ἸΣχύν σε κραταιὰν, καὶ ἀντίληψιν κεκτήμεθα Θεοτόκε καὶ τὴν κακίαν ἐκτρεπόμεθα, τῇ ... τῇ σῇ δυνάμει, πίστει μελῳδοῦντες ἅπαντες· ἡ οὐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Ἄγγελοι Κυρίου.

ΩΡάθη ἐπὶ γῆς, διὰ σοῦ καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη, ὁ ἀγαθότητι ἀσύγκριτος, καὶ δυνάμει ᾧ μελῳδοῦντες, πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζομεν· ἡ ἐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω.

ΚΥρίως σε ἁγνὴν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένον, ᾧ σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι πάντες μελῳδοῦμεν· ἡ ἐσιωθεῖσα ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε Ἥλιος καὶ Σελήνη.

ΕΥθύτης ἡ σοφῶς, τὸ πᾶν διευθύνουσα ἠγάπησεν ἐπαξίως, σὲ τὴν παναμώμον καὶ πανάχραντον Θεοτόκον, ἀνερμηνεύτως πάναγνε ἐν σοὶ σκηνώσασα· ἣν δοξολογοῦμεν, ὑμνείτω κραυγάζοντες πᾶσα Κτίσις, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΥΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑ...

Ἄλλος. Κάμινος ποτὲ πυρός.

στίχ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ.

ΚΑμινον ἔσβεσας[?] τοῖς θείαις ἐπομβρίαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας· καὶ δρόσον ἐπήγασας νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

στίχ. Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

ΑΚακος εὐθὺς καὶ πρᾶος συμπαθής τε, καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπης φιλόξενος, Ἱεράρχης Ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος, Ὅσιε ὀρθοδόξῳ, ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

στίχ. Εὐλογεῖτε Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου.

ΠΆλαι σοι φωνὴν ὡς ζῶσα ἡ θανοῦσα, διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν. ὢ θαῦμα ἐξαίσιον. ὢ παράδοξον μυστήριον. ὢ χάριτος ἧς ἔτυχες, βίῳ κεκοσμημένος, ἀγγελικῷ ἀξιάγαστε.

στίχ. Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων.

ΠΆθη τῆς ἐμῆς καρδίας Θεοτόκε, τῇ συμπαθείᾳ σου θεράπευσον· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον. καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίας, ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

στίχ. Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία.

ΤΊς οὐ τὰς θαυματουργίας ἀριθμήσει, Ἱεράρχα Σπυρίδων Θεόφρον; ὑετοὺς κατήγαγες οὐρανίους σῇ προσευχῇ. προσφωνοῦντι σοι Σοφὲ παῖς ἀποκρίνεται· καὶ ῥοῦν ποταμῶν σὺ ἀνεχαίτισας, καὶ σὸν φίλον ἐν τάχει μά-

μακαρ διέσωσας [illegible] ἀνάγκας[?] ἰάσω, καὶ ξένα ἐπετέλεις.

στίχ. Εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες.

ΗΛεγξας Αἱρετικῶν τὰς κακονοίας, τῶν ἁπλῶν σε δογμάτων τοῖς λόγοις· πίστιν γὰρ ὀρθόδοξον Ἱεράρχα καὶ ἀκλινῆ, Θεοφάντορ ἐκδιδάξας ἀνεκήρυξας. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

ΘΑύματα ὑπερφυῶς τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἀναβλύζει σου Πάτερ ἡ Θήκη. ἐπαξίως ὤφθης γὰρ σκεῦος θεῖον τῆς ἐκλογῆς, καὶ λειμὼν τῆς ἀπαθείας εὐωδέστατος· πιστοὺς κινδύνων τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν ἁγίαν καὶ θείαν φαιδρὰν καὶ ἔνδοξον, κοίμησιν ἀξίως, Σπυρίδων Θεοφόρε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΑΚουσμα καινὸν σὺ ὦ Παρθένε Κόρη. μόνη τίκτεις γὰρ ἄφραστον τόκον, τὸν Σωτῆρα Κύριον, ἀπειράνδρως τὴν σὴν νηδύν, τὴν πανάχραντον σφραγίσαντα ὡς οἶδεν αὐτός· διὸ γεγηθότες ἐκβοῶμέν σοι· χαῖρε πάντων τῶν εὐσεβῶν τὸ διάσωσμα· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Καταβασία.

» ΘΑύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμι-
» νος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέγει νέους ὡς οὐδὲ
» πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦν-
» τες ἀναμέλψωμεν· εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
» καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. ὁ Εἱρμὸς, Δίς.

Ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις, ὅλος γλυκασμὸς, Λόγε Θεοῦ, Παρθένου Υἱὲ, Θεὲ Θεῶν Κύριε, Ἁγίων Ὑπεράγιε· διό σε ἅπαντες, σὺν τῇ Τεκούσῃ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὅλη ὑπάρχεις ἄμωμος, ὅλη καθαρὰ, Μήτηρ Θεοῦ Παρθένε ἁγνή· λαοῦ πιστοῦ στήριγμα, Ἀγγέλων ὑπερέχουσα. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ῥάβδος ἰσχύος δέδοται, φύσει τῇ σαθρᾷ, Λόγος Θεοῦ ἐν μήτρᾳ σου ἁγνὴ, καὶ ταύτην ἀνέστησε πρὸς ᾅδην ὀλισθήσασαν. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἁγίων.

Ἣν ᾑρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπαθῶς, πρέσβιν Μητέρα σὴν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σοῦ τῆς χρηστότητος τὰ σύμπαντα πλησθήσονται. ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νενοηκώς σου Πάναγνε τὸ φωτοειδὲς, τῆς Παρθενίας καὶ καταπλαγεὶς, χαραὶ σοι ἐβόησεν ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος. διό σε ἅπαντες, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος Υἱὸς Θεὸς.

Στίχ. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν Πατέρα.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, ὁμοούσιον Πατὴρ καὶ συναΐδιον, μέσον Θεοφόρων Πατέρων, μεγαλυνθεὶς, καὶ τῶν ἀνομούντων, ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι.

Πολύφωτε Ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, Ἱερέων τὸ κλέος Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς νῦν ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον ἀνεσπέρου ταῖς πρεσβείαις σου.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἡ Πόλις ἡ οὐράνιος, ἡ τῶν ἑορταζόντων τερπνὴ ὁμήγυρις, τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην, παμμάκαρ ἐδέξαντο ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους Θεοχαρίτωτε· θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον· τοὺς ἱεροὺς εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον ὁρῶ.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην καὶ προστάτην, Σπυρίδωνα τὸν μέγαν.

Χορεύσωμεν πνευματικῶς ὦ φιλέορτοι, καὶ χεῖρας κροτήσωμεν, ᾄσμασιν ἀνυμνοῦντες τὸν μέγαν, καὶ θεῖον Ποιμένα· οὗ νῦν Σκῆνος πᾶσι τὸ πανίερον, πιστοῖς χορηγεῖ, ῥῶσιν ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος.

Στίχ. Τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τοῖς κινδύνοις, ῥύστην καὶ προστάτην, Σπυρίδωνα τὸν μέγαν.

Ἐκήρυξας, μέσον Συνόδου Θεόσοφε, Λόγον τὸν συνάναρχον. ἅμα δὲ καὶ ληρώδη καθεῖλες, Ἀρείου τὴν δόξαν, Σοφέ, καὶ τὴν Σύνοδον ἐκύρωσας. καὶ γὰρ ὤφθης σύ, ὄντως τῆς Πίστεως ὑπέρμαχος.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς Τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Θρόνῳ Θεοῦ, παρεστηκὼς παμμακάριστε, σὺν θείοις στρατεύμασι, πάντων τῶν νοερῶν Ἀσωμάτων· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, ἀεὶ τὸν φιλάνθρωπον καὶ Κύριον, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογημένη Πανύμνητε· ἣν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, πάντες καὶ Θεοφόροι Πατέρες, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, Θεὸν ὑπεράγιον ὡς τέξασαν. αὐτὸν ἐλεεῖν, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καθικέτευε.

Κα-

Καταβασία.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου τεχθέντα Βασιλέα.

„ Μυστήριον, ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· Θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σπυρίδωνα τὸν μέγιστον, καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, νῦν οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἀξίως εὐφημοῦμεν. πηγὴ γὰρ χαριτόβρυτος, πολλῶν θαυμάτων πέφηνεν· ἐν μέσῳ δὲ διέλαμψε, τῆς τε Συνόδου τῆς θείας, τὸν Ἄρειον καταισχύνας. Δίς.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθομολογοῦντες, Θεὸν τῶν ὅλων πάναγνε· μεθ' ὧν σὲ μεγαλύνομεν, καὶ πίστει σὲ δοξάζομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη περιπτάμενος, ὡς νεοσσὸς τῆς ἄνω καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Σπυρίδων Θεοφόρε, σώζεις ἀεί, τοὺς θερμῶς δεομένους σου. καὶ ἐκ κινδύνων λυτροῦσαι καὶ πειρασμῶν, τὸν Θεὸν ἐξιλεούμενος.

Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ Θεοφόρε· ὅθεν

 ἡμῖν

ΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡ

ἡμῖν ἐκτελεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην κατενόησας δόξαν, θεῖε Ἱεράρχα· ὅθεν καὶ νῦν, τὰ ἀπόρρητα Ἅγιε, τῶν ὑπὲρ λόγον ἐκείνων θεωριῶν, ἐποπτεύεις ἱερώτατε.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐπὶ τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου πιστοί. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν Θεοφόρον κοσμείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντα ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τῆς σεπτῆς Τριάδος Ἱερομύστην συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ Φιλόσοφοι τὸν Σοφόν· οἱ Ἱερεῖς τὸν Ποιμένα· οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· οἱ πένητες τὸν παραμυθοῦντα· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδιπόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην· οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα· Σπυρίδωνα τὸν Ἱεράρχην ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν. Πανάγιε Διδάσκαλε, ἐπινεῦσον ἐξελοῦ σοὺς δούλους ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν,

πρὶν ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν Οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον· τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην· τὴν πάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς Οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὠδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄. Ὁ Ἀπόστολος, εἰς Ἱεράρχην.

Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Τριμυθοῦντος ἡ καλλονή· χαίροις Κερκυραίων ὁ σοφώτατος Ἰατρός· χαίροις τῆς Τριάδος ὁ θεῖος μυσολέκτης· Πατέρων μέγα κλέος, Σπυρίδων Ὅσιε.

Εἰδὲ βούλει, ψάλλε καί τι ἐκ τῶν ἑπομένων, χάριν εὐλαβείας προστεθέντων.

Αἰνέσωμεν πάντες χαρμονικῶς, τὸν θερμὸν Προστάτην, καὶ ὑπέρμαχον κραταιόν, τὸν σώσαντα Νῆσον ἁλώσεως βαρβάρων, Σπυρίδωνα Κερκύρας μέγιστον καύχημα.

Ἄξιος

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ἄξιόν σε μέλποντες τὸν λαμπρὸν, Κερκύρας φωστῆρα, καὶ ἄμαχον βοηθὸν, καὶ σὲ δυσωποῦντες οὐ παύσομεν ἀφθόνως, ἵνα ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥυσθῶμεν θλίψεων.

Τίς ἐξαριθμήσει σου τὴν πληθὺν, τῶν θαυμάτων Μάκαρ; ἐξανέστησας γὰρ νεκροὺς κοιμηθέντας, πεῖναν καὶ νόσους, καὶ δυσμενεῖς καθεῖλες, καὶ ἐκ χειρῶν ἀνόμων ἡμᾶς ἐξήγαγες.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ χάρις.

ΕΓΚΩΜΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἀγρυπνίας.

Τῆς Ἁγίας Μνήμης αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς Λιταῖς τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Κερκύρας ὦ Σπυρίδων τὸ καύχημα, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Μακαρίζομέν σε, καθορῶντες τρανῶς, ὥσπερ ζῶντα σε τῷ θείῳ Λειψάνῳ σου, ἐξ οὗ βρύει τῶν θαυμάτων ἡ πληθύς.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἄπνους οὐχ ὑπάρχεις, ὁ χερσὶ τοῦ Θεοῦ, τὴν ψυχήν σου ἀναθήσας θεσπέσιε, ἀλλὰ ζῇς χοροῖς Μακάρων καὶ σκηναῖς.

Βαίνεις παραδόξως, πρὸς τὸν ἄνω χορὸν, καὶ τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων προσδέχεται, σοῦ τὴν θείαν καὶ ἀμώμητον ψυχήν.

Γῆ, καὶ πόλος, ἄστρα, καὶ στοιχεῖα ὁμοῦ, ἡ σελήνη, καὶ ὁ ἥλιος σήμερον, ἄνδρες, Ἄγγελοι αἰνοῦσι σε σοφέ.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Δός μοι τῷ σῷ δούλῳ, τὴν χάριν τῶν σῶν, τὰς ψεκάδας ὅπως ᾄσω τὰ θαύματα, καὶ ἀξίαν ἃ ἐποίησας ἀρχῇ.

Ἔχει τὸ σὸν Σῶμα, ὡς κειμήλιον γῆ, τῆς Κερκύρας ἡ πολύφημος πάνσοφε, δι' οὗ σώζεται πασῶν ἐξ ἀναγκῶν.

Ζῇς θεῖε Σπυρίδων; εἰ καὶ ἄπνους δοκεῖς, οὐδενὸς γὰρ ἐνδεές σου τὸ Λείψανον, εἰμὴ μόνον τοῦ λαλῆσαι ζωηρῶς.

Ἤμβλυνας Τρισμάκαρ, τῶν ἀθέων ἐχθρῶν, ἐν Συνόδῳ τὰ κεντρώδη ληρήματα, τὴν Τριάδα παραστήσας προφανῶς.

Θείᾳ σου σοφίᾳ, οὐ σοφίᾳ φθαρτοῦ, τοῦ παράφρονος Ἀρείου ἀπήλεγξας, φλυαρίας καὶ κατῄσχυνας αὐτόν.

Ἤθλωσας τὸ βέλος, πρὸς καρδίαν ἐχθρῶν, καὶ κατέβαλες αὐτοὺς καὶ τὸ τρόπαιον, ἐν Συνόδῳ ἐπανέθηκας πιστοῖς.

Κάτω ὑποκύψας, Κεραμίδα ἐκ γῆς, ἐπανείληφας δι' ἧς τὸ Τρισήλιον, φῶς ἀνέδειξας Θεότητος μιᾶς.

Λίαν ἐν παλάμῃ, σφίγξας θεῖε φωστήρ, Κεραμίδα πῦρ καὶ ὕδωρ ἅμα καὶ γῆν, διεχώρησας, Τριάδα φανερῶν.

Μόνῃ σου δεήσει, οὐρανόθεν ἐν γῇ, ὑετὸν Σπυρίδων θεῖε κατήγαγες, καὶ ἐκόρεσας διψῶσαν πᾶσαν γῆν.

Νάματα διψώσῃ, σὺ κατάγεις ἐν γῇ, καὶ τὰ πλήθη τῶν ὑδάτων κωλύεις σύ, παῤῥησίαν ἣν ἔχεις πρὸς Θεόν.

Ξένως ἐνηλλάξω, εἰς χρυσίον λαμπρόν, σὺ τὸν Ὄφιν ἀλλὰ πάλιν ἐποίησας, εἶναι ὄφιν τὸν χρυσὸν ὡς καὶ πρὸ τοῦ.

Ὄμβρους τῇ αὐχμώδει, σὺ κατήγαγες γῇ, ὡς Ἡλίας ὁ Θεσβίτης θεσπέσιε, καὶ ἐθαύμασε βροτῶν πᾶσα πληθύς.

Πάσας ἀποθήκας, σὺ καθῆλες σοφέ, τῶν σιτοκαπήλων τότε καὶ ἔλυσας, ψυχολέτηρα, καὶ κάκιστον λιμόν.

Ῥεύ-

Ῥεύματα ῥοώδη ὡς Ἡλίας ποτέ, Ἐλισσαῖος, Ἰησοῦς τε ὁ τοῦ Ναυῆ, λόγῳ ἔστησας Σπυρίδων ἐν τῷ σῷ.

Σῶσαι θέλων Πάτερ ἐκ λιμοῦ τὸν Λαόν, ἀποθήκας, οὗ ὁ σῖτος, κατέῤῥαξας, καὶ ἀπέλαβον οἱ χρήζοντες αὐτοῦ.

Τάφος σου ὁ θεῖος, οὐ κατέχει νεκρόν, ὀδωδότα, ἀλλὰ ζῶντα καὶ τέρατα, καθεκάστην ἐκτελοῦντα προφανῶς.

Ὕδραν πολλὰς κάρας ἔχουσαν τῶν κακῶν, καὶ ἀθέων θεῖε μύστα αἱρέσεων, ἐν τῷ μέσῳ τῆς Συνόδου ἐξολεῖς.

Φρυκτωροῦσι Πάτερ ἐν τῷ κόσμῳ τὰ σά, τερατώδη καὶ ξενάκουστα θαύματα, καὶ θαμβοῦσιν Ἱεράρχα πάντα νῦν.

Χαίρουσι τὰ στίφη τῶν Ἀγγέλων σοφέ, καὶ Ἁγίων, καὶ Μαρτύρων Δικαίων τε, συνοικοῦντά σε νῦν ἔχοντα αὐτοῖς.

Ψάλλομεν ἐν πίστει ἀσιγήτοις φωναῖς, καὶ ταχέως τὰς αἰτήσεις λαμβάνομεν, τῶν θαυμάτων γὰρ ὑπάρχεις ἡ πηγή.

Ὤφθης ὦ Σπυρίδων Ἄγγελος ἐπὶ γῆς, ὅθεν νῦν ἐν οὐρανοῖς εὐφραινόμενος, σὺν Ἀγγέλοις, καὶ Ἁγίοις κατοικεῖς.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν πάντες, τὴν Τριάδα πιστοί, τὴν Ἁγίαν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ.

Καὶ νῦν.

Μῆτερ καὶ Παρθένε, προστασία πιστῶν, τὸν θεάνθρωπον Υἱόν σου ἱκέτευε, ὅπως λύσιν ἀποδῷ μοι τῶν παθῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Κερκύρας ὦ Σπυρίδων τὸ καύχημα, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου ταφήν.

Στά-

Στάσις β΄. πρὸς τὸ Ἄξιον ἐστί.

Ἄξιον ἐστί, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, Τριμυθοῦντος θεῖον Σπυρίδωνα, καὶ Κερκύρας ἀντιλήπτορα θερμόν.

Ἄξιον ἐστί, τὸν Σπυρίδωνα δοξολογῆσαι, Ἄγγελον ὡς ὄντα ἐπίγειον, καὶ οὐράνιον βροτὸν ὑπερφυῶς.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἅπαντες πιστοί, προσενέγκωμεν τῷ Ἱεράρχῃ, ὕμνους, καὶ ᾠδὰς νῦν χρεωστικῶς, τὰ παράδοξα κηρύττοντες αὐτοῦ.

Βλέποντές τὸ σὸν, ἀξιάγαστε θεῖε Σπυρίδων, Λείψανον ὁρῶμέν σε προφανῶς, ὥσπερ ζῶντα, καὶ λαλοῦντα μεθ᾽ ἡμῶν.

Γεῦσιν τὴν τρυφᾶς, Ἱερώτατε ἐν οὐρανίαις, νῦν χοροστασίαις πάντας ἡμᾶς. ἀπολαῦσαι σαῖς ἀξίωσον εὐχαῖς.

Δέλεαρ σοφὸν, προσενήνοχας ταῖς διδαχαῖς σου, ὅτε τοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον, ἐστηλίτευσας ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

Ἔλυσας παθῶν, Κωνσταντίου Πάτερ ἀλγηδόνας, καὶ ὑγείαν τούτῳ ἐπόρισας, παραχρῆμα ἐν αὐτῷ θαυματουργῶν.

Ζῶσαν παρεστᾶς, τὴν Εἰρήνην, καὶ αὐτὴν ἠρώτας, παρακαταθήκην ποῦ ἔθηκας; καὶ ὡς ζῶσα ἀπεκρίνατο ποῦ ἦν.

Ἤκουσεν εὐθύς, ὁ νεκρὸς υἱὸς ἀπὸ τοῦ ᾅδου, γυναικός τινὸς τοῦ σοῦ ῥήματος, καὶ ἀνέστη ὥσπερ ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Θάνατος ἐν σοί, οὐ κατίσχυσεν Ἀρχιεράρχα, ζῇ γὰρ ἡ ψυχή σου ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸ Σῶμά σου ζῶν ἐστὶν ἐν τῇ γῇ.

Ἴθυνας καλῶς τὸ σὸν ποίμνιον Ἱερομύστα, ὅθεν τῷ Θεῷ παραστάμενος, δεῦρο ἤκουσας εὖ δοῦλε ἀγαθέ.

Καύ-

Καύματι εὐχῆς, ὁ Διάκονος κενοδοξίᾳ, πράξας ἀφωνίᾳ κολάζεται, ἀλλὰ σὺ αὐτὸν ἰάσω θαυμαστῶς.

Λύων τῶν παθῶν, ἀσθενήματα Ἱερομύστα, πάντως τὰς ἰάσεις ἀπένειμας, ἀφθονέστατα ἐν πάσῃ γενεᾷ.

Μάρτυρας πιστούς, ἐν ταῖς θείαις σου Μυσταγωγίαις, ἔσχες τοὺς Ἀγγέλους τοὺς ἐξ οὐρανοῦ, λειτουργοῦντάς σοι Σπυρίδων εὐλαβῶς.

Νέμεις τὸν κριὸν, τοῖς συλλήσασι τὸ ποίμνιόν σου, καὶ ἀορασίᾳ τυφλώττοντας, ἠλευθέρωσας τοῦ πάθους τοῦ δεινοῦ.

Ξόανα κωφὰ, καὶ ἀναίσθητα σοφὲ εἰδώλων, κατὰ γῆς εὐθήλους κατέῤῥαξας, καὶ ἐκήρυξας Τριάδα τὴν σεπτήν.

Ὅπως τῶν παθῶν, ἀπολαύσωμεν ἐλευθερίαν, τῇ σῇ νῦν προστρέχομεν Λάρνακι, ἀξιάγαστε Σπυρίδων οἱ πιστοί.

Πᾶσιν εὐμενῶς, ἐξαπόστειλον θεῖε Σπυρίδων, τὰς αἰτήσεις πίστει γεραίρουσι, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ σεπτήν.

Ῥῦσαι σαῖς εὐχαῖς, τοὺς προστρέχοντας τῷ σῷ Τεμένει, καὶ παρὰ τοῦ θείου Λειψάνου σου, αἰτουμένους τὰ ἰάματα πιστῶς.

Σῶσον ἱεραῖς, καὶ ἐλέησον σαῖς μεσιτείαις, τὸν πιστὸν λαὸν τὸν προστρέχοντα, τῷ Λειψάνῳ σου Σπυρίδων τῷ σεπτῷ.

Τεῖχος βοηθὸν, καταφύγιον καὶ προστασίαν, Κερκυραῖοι πάντες σὲ ἔχοντες, σοὶ προστρέχομεν ἐν θλίψεσι δεινῶν.

Ὕφαλον δεινὴν, καὶ παράνομον κακοδοξίαν, θείᾳ σου σοφίᾳ ἐδίωξας, τοῦ Ἀρείου Ἱεράρχα θαυμαστέ.

Φάνηθι κἀμοί, ταχινὸς Θεσπέσιε Προστάτης, καὶ πυρὸς παθῶν με ἐξάρπασον, ψυχοφθόρων, καὶ δολίων τῶν χειρῶν.

Χάριτας Χριστὸς, ἀμειβόμενος τὰς ἀρετάς σου, σοὶ πολυτελεῖς ἐχαρίσατο, σὲ θανόντα γὰρ ὡς ζῶντα συντηρεῖ.

Ψέ-

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

Ψέλισμα τοὐμὸν, Ἱεράρχα δέχου αἰτησίως, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, πάντων τε πιστῶν, προστρεχόντων τῷ τεμένει σου σοφέ.

Ὤκησας αὐλαῖς, οὐρανῶν πανένδοξε Σπυρίδων, καὶ Ἱεραρχῶν θεῖος ὅμιλος, σὲ προσδέχεται χορῷ τῷ ἑαυτοῦ.

Δόξα.

ΣΕ Τριὰς Ἁγνὴ, καὶ Ὑπέρθεε δοξολογοῦμεν, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις Σπυρίδωνος, τοὺς πιστεύοντας εἰς σὲ πανευσεβῶς.

Καὶ νῦν.

ΠΑνύμνε Θεὸν, ἡ κυήσασα Παρθενομήτωρ. ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων ἱκέτευε, σὲ τιμώντων καὶ ὃν ἔτεκες Υἱόν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

ΑΞιόν ἐστι, μακαρίζειν σε τὸν Ἱεράρχην, Τριμυθοῦντος θεῖον Σπυρίδωνα, καὶ Κερκύρας ἀντιλήπτορα θερμόν.

Στάσις γ΄. πρὸς Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

ΑΙ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν Θεῖον Ἱεράρχην.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, σὲ μακαριοῦμεν, Σπυρίδωνα τὸν μέγαν.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

ΑΡειον καθεῖλες, ἐν μέσῳ τῆς Συνόδου, σαῖς διδαχαῖς θεόπτα.

Βλέπεις τὴν Τριάδα, ἣν ἐν Κεραμίδι, ἐκήρυξας τοῖς πᾶσι.

Γῆ σε οὐ κατέχει, ἀλλὰ πόλος Μύστα, καὶ θεῖε Ἱεράρχα.

Δύναμις σοῦ λόγου, τὴν νεκρὰν ὡς ζῶσαν, ἔδειξε παραδόξως.

Ἔδει-

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑ

Ἔδειξεν Εἰρήνη, τὴν παρακαταθήκην, ποῦ ἣν καίπερ ἦν ἄπνους.

Ζῶσαν ἐπερωτᾷς, τεθνηκυῖαν Μάκαρ; ποῦ ἦν ἡ καταθήκη;

Ἤκουσε φωνῆς σου, ἐν ᾅδου ἡ Εἰρήνη, κἀκεῖθεν ἀπεκρίθη.

Θυμῷ ἀπηλέγξω, τὸν ἅρπαγα ὦ Πάτερ, αἰγὸς καὶ πλεονέκτην.

Ἰχῶρι καὶ ἕλκει, ἡ αἶξ ἀπετμήθη, τῆς μάνδρας τοῦ ἀδίκου.

Κύματα κατέσχες, τῶν ποταμῶν Τρισμάκαρ, μόνῳ τῷ φθέγματί σου.

Λύεις ἀφωνίαν, σὺ τοῦ κενοδόξου, Σπυρίδων Διακόνου.

Μέλος τῶν Ἀγγέλων, ὅτε ἱερούργεις, ἠκούετο Τρισμάκαρ.

Νέμεις τὰς ἰάσεις, παντοδαπέσι νόσοις, θαυματουργὲ Σπυρίδων.

Ξένως ὑπουργοῦσι, σοὶ Ἀγγέλων δῆμοι, ἐν ἕδραις Οὐρανίαις.

Ὄμβρους ἐν αὐχμώδει, γῇ κατάγεις Πάτερ, ἐξ Οὐρανοῦ σοῖς λόγοις.

Πῶς σε ἀνυμνήσω, Σπυρίδων κατ᾽ ἀξίαν, ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσι;

Ῥήσεις σου αἱ θεῖαι, Ἀρείου τὰς ἀθέους, ἤμβλυναν φλυαρίας.

Σῶμα σου κατέχει, ὡς θησαυρὸν καὶ πλοῦτον, ἡ Κερκυραίων Πόλις.

Τυφλοῦ μὲν ἐξ Ἑώας, ὠμμάτωσας τὰς κόρας, Σπυρίδων παραδόξως.

Ὑπὸ τῶν πολλῶν μου, ἁμαρτιῶν προστρέχω, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ.

Φίλος ὢν Κυρίου, ἐφύλαξας Κέρκυραν, ἐπιδρομῆς βαρβάρων.

Χαίρειν σοι Τρισμάκαρ, οἱ διὰ σοῦ σωθέντες, νέμομεν κατὰ χρέος.

 Ψάλ-

Ψάλλομεν προθύμως, ὡς εὐχαριστηρίους, ᾠδάς σοι Ἱεράρχα. Ὤφθης θερμὸς ῥύστης, ἡμῶν ἐκ πάσης βλάβης, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων. Δόξα.

Τρισήλιε Θεέ μου, διὰ τοῦ Ἱεράρχου, δός μοι πταισμάτων λύσιν. Καὶ νῦν.

Μήτηρ Θεοτόκε, Σπυρίδωνος ἐν μνήμῃ, μεσίτρια γενοῦ μοι.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὸν Θεῖον Ἱεράρχην.

Εὐλογητάρια εἰς ἦχον, πλ. ά.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα ὑμνῆσαι.

ΤΩν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ χοροὶ τῶν ἀνθρώπων θαμβηθέντες βοῶσι· τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν ὁ Σπυρίδων καθεῖλε. καὶ γὰρ ἐν τάφῳ ἐνεργεῖ τὰ θαύματα, καὶ ἐξ ἀπόντων ζῇ, ὡς ἀθάνατος.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα ὑμνῆσαι.

ΤΙ δακρύων ὀχετοὺς προχέετε οἱ πιστοὶ πρὸς Ἱεράρχην; Οὐρανόθεν τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς προσεφθέγξατο τοῖς Κερκυραίοις, ἴδετε αὐτὸν νῦν ἡμεῖς καὶ ἴσθιτε, ὥσπερ ζῶν μὲν γὰρ ὁρᾶται τῷ μνήματι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα ὑμνῆσαι.

ΛΙὰν θερμῶς, ὁ Σπυρίδων ἔδραμε πρὸς τὴν Σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ἐπέστη ἀθαρσῶς πρὸς Ἄρειον καὶ εἶπε, μύθων ὁ καιρὸς πέπαυται, ὦ ἄθεε, τὴν Τριάδα δὲ ὡς ἡμεῖς νῦν πίστευε.

Εὐλο-

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με Σπυρίδωνα ὑμνῆσαι.

ΜΥροθήκη λειψάνου, ὑπὲρ νάρδον Σπυρίδων, σοῦ θεσπεσίου εὐωδιάζει. Ἄγγελοι γὰρ πρὸς αὐτὸ ὑπουργοῦσι. τί οὖν ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα νομίζομεν; οὐ νεκρὸς γὰρ, ἀλλὰ ζῶν ἡμῖν δείκνυται. Δόξα.

ΠΡοσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐξ Αὐτοῦ γεννηθέντα· καὶ Παράκλητον θεῖον ἐκ Πατρὸς προελθόντα, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν.

ΖΩοδότην γαστρί σου Ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου συλλαβοῦσα ἀφράστως, καὶ κυήσασα μόνη, ῥύσαντας ἡμᾶς ἴθυνον πρὸς τὴν ζωὴν, μεσιτείαις ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

Ὑπόμνημα τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος, γεγονότος διὰ τῆς Ἁγίας καὶ Σεβασμίου Εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Κασσιοπίας, ἐπὶ τῷ ἐξωρυθέντι ἀδίκως τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ παραδόξως ὀμματωθέντι.

ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ ΔΕΣΠΟΤΑ.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ὥς φησιν ὁ θεῖος Δαβίδ. Ἀλλ' οὖν, ὡς ἡ ἐνοῦσά μοι δύναμις, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης αὐτοῦ λαλήσω, καὶ τὰ θαυμάσια διηγήσομαι, καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν, καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐρῶ· ἐπεὶ καὶ διὰ τούτων θαυμάζεται, καὶ προνοητὴς καὶ ἰατὴρ τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλιβομένων γνωρίζεται. Ἐρῶ δὲ οὐ τὴν τοῦ Κόσμου τούτου ἁρμονίαν, καὶ τὴν τῶν στοιχείων ἀλληλουχίαν ἀσύγχητον, οὐδὲ ὡρῶν εὐκρασίας καὶ ἐτησίους ὄμβρους, καὶ θάλπη, κρυμούς τε καὶ πνεύματα. Οὐδὲ τὰς κατὰ χρόνον αὐτοῦ παραδόξους εἰς ἡμᾶς οἰκονομίας, οἷον, ὅτε Αἴγυπτος μὲν θεηλάτῳ ὀργῇ ἐμαστίζετο, θάλασσα δὲ τῇ ῥάβδῳ διετέμνετο, Ἰσραὴλ δὲ ἀβρόχως διεπεραιοῦτο, καὶ Φαραὼ κατεποντίζετο. Οὐδὲ τὰς

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡ

ἐν Σινᾶ ὀπτασίας καὶ τὰς ἐν ἐρήμῳ παραδοξοποιΐας, δι᾽ ὧν οὐ μόνον Θεὸς ἐδοξάσθη, ἀλλὰ καὶ Μωϋσῆς ὁ θεράπων αὐτοῦ. Παρίημι δὲ τὰ ἐν Κριταῖς αὐτοῦ ἐξαίσια, τὰ ἐν Βασιλείαις, τὰ διὰ τῶν Προφητῶν, τὰ διὰ τῶν Ἁγίων αὐτοῦ τερατουργηθέντα. τὰ ἐν Ἀσσυρίᾳ, Περσίδι, καὶ Βαβυλῶνι, δι᾽ ὧν Θεὸς τῶν Θεῶν ἐγνωρίζετο. Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν διὰ σαρκὸς τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν καὶ συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γενόμενα ἀνεξερεύνητα τέρατα, δι᾽ ὧν Θεὸς ἰσχυρὸς ὁ Ἐσταυρωμένος ἐγνωρίζετο, καὶ πλάνη Δαιμόνων παντελῶς ἠφανίζετο· ταῦτα γὰρ ἅπαντα ἀναγεγραμμένα εἰσὶ, καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι δῆλα, καὶ πᾶσι γνώριμα. Ἀλλ᾽ ὅ, γε τὰ νῦν διηγήσασθαι βούλομαι, πολλῷ μᾶλλον δοκεῖ παράδοξον καὶ καινὸν, ἐξαίρετόν τε καὶ ἀναμφίλεκτον· ἐπεὶ καὶ οἱ τοῦτο παθόντες καὶ θεασάμενοι, πλεῖστοι περίεισιν ἔτι μάρτυρες ἀξιόχρεῳ, καὶ τοῦ φρικωδεστάτου τερατουργήματος τῆς ἐν Κασσιόπῃ Ἁγίας Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος, ἔτι ζῶντες, αὐτόπται. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς δόξαν Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀσπόρως αὐτὸν κυησάσης ἀειπαρθένου Μαρίας, αἰσχύνην δὲ τῶν ἀπίστων, καὶ Χριστιανοκατηγόρων· διὸ καὶ μήτις μεμφέσθω μοι, ὡς καινά τινα γράφοντι, ἢ περιττὰ καὶ ἀνόνητα, μᾶλλον δὲ συναγωνιζέσθω, καὶ οἷα πιστὸς συναντιλαμβανέτω τῇ συγγραφῇ καὶ ἐπαυξήσει τοῦ θαύματος· καὶ τὰ διὰ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν ἐλλείποντα ἀναπληρούτω, ἵνα καὶ τὸν μισθὸν κομίσηται παρὰ τοῦ δικαίου καὶ φιλανθρώπου Κριτοῦ. Ἔχει δὲ οὕτως.

Ἐπίνειόν ἐστιν, ἐν Κερκύρᾳ, ὀκτωκαίδεκα σημεῖα ἀπέχον τοῦ ἄστεος· Κασσιόπη τῷ τε χώρῳ, καὶ τῷ λιμένι ὄνομα.

...ΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗ... ...ΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑ...

Ἐν τούτῳ Ναός ἐστι τῆς Θεοτόκου σεπτὸς, ἔχων αὐτῆς θαυματουργικωτάτην Εἰκόνα, δι᾽ ἧς καὶ τότε παράδοξον γέγονεν. Ἡγεμονεύοντος Σίμωνος Λιώνου Μπαΐλου ἐν τῷ αφ... ἔτει τῆς ἐν σαρκὶ οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῇ η. τοῦ Μαΐου, (ἐν ᾗ ἡμέρᾳ καὶ ἐτήσιος τελεῖται τοῦ θαύματος ἡ πανήγυρις.)

Νεανίας τὶς, Στέφανος τοὔνομα, τῇ Πόλει διά τινα προσερχόμενος χρείαν, καὶ μεθ᾽ ἑτέρων (οἷα συμβαίνει) κατὰ τὴν ὁδὸν ἑνωθεὶς, καὶ τὸ ποθούμενον ἐν τῇ Πόλει ἀναπληρώσας, ὑπέστρεφε μετ᾽ αὐτῶν ἐκείνων πρὸς τὸν ἀγρόν. Ὡς δὲ μακρὰν τῆς Πόλεως ἀφίκοντο, καί τισι νεανίαις προσυπαντήσαντες ἀπὸ μυλώνων ἐπανερχομένοις, καὶ ἄλευρα φέρουσι, (δύστροποι τῇ γνώμῃ καὶ μοχθηροὶ) τί τὸ κωλύον ἡμᾶς, ἔφησαν, τὰ ἄλευρα τούτων ἀφαιρεῖν, ἡμεῖς αὐτὰ πρὸς ἡμετέραν τροφὴν μεριζόμενοι, οὐδενός γε παρόντος; Ἀλλ᾽ ὁ Στέφανος, φύσει δίκαιος καὶ φιλόστοργος, ταῦτα ἐνωτισάμενος, ἀπεῖργεν αὐτοὺς νουθεσίαις καὶ παραινέσεσιν, ὅσον ἦν αὐτῷ δυνατὸν· τό, τε θηριῶδες ἀναμιμνήσκων τοῦ δράματος, καὶ τὴν δικαίαν καὶ ἄφυκτον κατ᾽ αὐτῶν δίκην τῶν ληϊζομένων ἅμα, καὶ τῶν κρατούντων. Οἱ δὲ, ὄνος, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς λύραν, ἢ ἀσπὶς βύουσα τὰ ὦτα, τὴν μὲν βουλὴν παρεκρούσαντο, προὐτρέποντο δὲ μᾶλλον καὶ τὸν Στέφανον τῇ ἀνοσιουργίᾳ συγκοινωνεῖν. Τούτου δὲ μηδαμῶς συγκατατεθεμένου, αὐτοὶ πληγὰς τοῖς παισὶν ἐπιθέντες, ἀφεῖλον τὰ ἄλφιτα· κἀκείνων ὀδυρομένων, οὕτοι τῆς ἐπὶ τὴν οἰκίαν φερούσης εἴχοντο χαίροντες. Οἱ οὖν παῖδες, πρὸς τὰς ἰδίας ἑστίας κενοὶ ἀφικόμενοι, τὸ συμ-

βαν αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁδὸν τοῖς οἰκείοις συγγενέσιν ἀπήγγειλαν. Οἱ δὲ τοὺς παῖδας ἔχοντες, μετ' ἀκριβείας ἁπάσης διερευνήσαντες, καὶ μαθόντες τίνες οἱ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοὺς συλλήσαντες, ἀνάγουσι τῷ Κριτῇ τὰ πραχθέντα, καὶ ὡς κακοῦργος καὶ ὁ Στέφανος τοῖς ἐπιθεμένοις συγγράφεται. Οἱ γὰρ βιασθέντες καὶ τὸν Στέφανον ἐκείνοις συνοδεύοντα ἔγνων, οὐ μὴν δὲ ὅτι ἀπεῖργε, καὶ οὔτε συγκατέθετο, οὔτε συνέπραξέ τι τῷ ἀνοσιουργήματι. Ἀλλ' οἱ μὲν αἴτιοι συνειδότες τὰ ἑαυτοῖς, προσεῖχον μὴ ἁλῶναι, καὶ τοῖς βρόχοις ἐμπεσεῖν τῶν κρατούντων. Ὁ δέ γε Στέφανος, ἅτε ἀναίτιος, καὶ τῆς λῃστείας ἄμοιρος, ἀπεριέργως καὶ χωρὶς φόβου ἐλθὼν εἰς τὴν Πόλιν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τοῦ Ἡγεμόνος ὑπηρετῶν, καὶ τῇ φρουρᾷ παραδίδοται, καὶ τῇ ἑξῆς εἰς εὐθύνας αὐτῷ τῷ Ἄρχοντι δεδεμένος παρίσταται. Καὶ ὅτι μὲν συνώδευεν τοῖς κακοποιοῖς ὡμολόγει, μηδαμῶς δὲ συμπεπραχέναι ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐνεκαλεῖτο. Ἀλλ' ἐδόκει εἰς τετρημμένον πίθον ἀντλεῖν· ὁ γὰρ δικάζων τοῖς τὴν ἀδικίαν ὑποστᾶσιν ἐπίστευε μᾶλλον, ἢ τὴν τοῦ Στεφάνου ἀπολογίαν· ὅθεν καὶ κατακρίνει αὐτὸν οἵαν βούλεται τῶν τιμωριῶν ἑλέσθαι, ἢ τὴν τῶν ὀμμάτων στέρησιν; ἢ τὴν τῶν χειρῶν ἐκκοπήν. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῷ κουφοτέρα ἐδόκει, ταύτην προκρίνει· καὶ δὴ εἰς τὸν νενομισμένον τόπον μετ' οἰμωγῶν καὶ θρήνων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοπεὶς, παρόντος πλήθους οὐκ ὀλίγου, καὶ τῆς αὐτοῦ μητρός· ἥτις μετὰ τὴν ἐκτύφλωσιν παρέλαβε τοῦτον, καὶ ἔντινι τοῦ Ἁγίου Λαζάρου Ναῷ παρεγένετο τοῦ προσαιτεῖν τὰ πρὸς χρείαν. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐκεῖσε πλείους ἦσαν οἱ χλευά-

ζον-

ζοντες, καὶ δικαίως πεπονθέναι αὐτὸν ὀνειδίζοντες, ὡς λῃστὴν καὶ τὰ ἀλλότρια εἰσποιησάμενον, ἢ οἱ παρέχοντες, βουλεύεται σὺν τῇ μητρὶ (πάντως ἐκ θείας προνοίας) εἰς τὸν ἐν Κασσιόπῃ Ναὸν τῆς Θεοτόκου παραγενέσθαι, ὅπου πλοῖα καὶ νῆες ἐμπορικαὶ καταίρουσι, κἀκεῖσε παρὰ τῶν προσιόντων εἰς εὐχὴν καὶ παράκλησιν τὰ πρὸς χρείαν αἰτεῖν. Πείθεται τούτῳ ἡ μήτηρ, καὶ ἀφικόμενοι ἄμφω ἐν τῷ Ναῷ τῆς πανενδόξου Θεομήτορος, προσκυνοῦσιν ὡς ἔθος, καὶ μετ' οἰμωγῶν καὶ στεναγμῶν τὴν ἄδικον συμφορὰν ὀλοφύρονται. Γνωρίζουσι τῷ ἐκεῖσε Μοναχῷ τὸ αἴτιον τῆς αὐτῶν ἀφίξεως· αἰτοῦσι στέγην· ὁ δὲ, ἄχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν τὴν κλεῖδα τῆς κέλλης ἔχοντα ἀδελφὸν, μένειν αὐτοῖς ἐν τῷ Ναῷ ἐπέσκεψε. Καὶ ἡ μὲν μήτηρ ἔκ τε τοῦ κόπου καὶ τῆς ὁδοιπορίας κεκμηκυῖα τῷ ὕπνῳ συνείχετο· ὁ δέ γε Στέφανος, μὴ δυνάμενος ἐκ τῆς ὀδύνης ἀφυπνῶσαι, ἀλλ' ἠρέμα τι μόνον ὑποκλεπτόμενος, (ὢ τῶν θαυμασίων σου Δέσποινα!) ἀωρὶ τῆς νυκτὸς αἰσθάνεται χειρῶν ἁπτομένων, καὶ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κραταιῶς ὠθιζόντων· καὶ τοσοῦτον ὥστε, μετὰ κραυγῆς διυπνισθέντα, τίς ὁ τούτου οὕτως κραταιῶς ἁψάμενος; σκέπτεσθαι. ἰδεῖν δέ τινα Γυναῖκα εὐμεγέθη καὶ ἔνδοξον, ἧς πρὸς βραχὺ ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ γενομένης, διηπόρει περὶ τούτου ὡς ὀνείρου καὶ οὐκ ἀληθοῦς! Στραφεὶς δὲ ὁρᾷ τὰς φωταγωγοὺς ἡμμένας, καὶ μᾶλλον ἐξεπλήττετο διαλογιζόμενος, πῶς, καὶ τί τὸ συμβάν; Διυπνίζει οὖν τὴν μητέρα, καὶ φησὶ, τίς ὁ ἀνάψας τὰς κανδήλας; ἡ δὲ ὡς ἀπατωμένῳ σιωπᾶν, καὶ κοιμᾶσθαι ἐκέλευεν· ὁ δὲ οὐκ ἐπείθετο, ἀλλ' ἐνεῖχεν αὐτῇ, ὅτι καθορᾷ τὰς φωταγωγοὺς, μᾶλλον δὲ

δὲ

δὲ καὶ τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος κατὰ ἀλήθειαν, καὶ ἐπλαίην τινά. Εἶτα διηγεῖται καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου συμβὰν αὐτῷ, καὶ ὅτι καὶ πρὸ τοῦ φωνῶν ἦν αὐτῇ; ἀλλ' οὐκ ᾔσθετο κοιμωμένη. Τότε οὖν ἡ μήτηρ θείαν τινὰ εἶναι τὴν ἀντίληψιν ὑποτοπάσασα, ἀνίσταται τῆς κοίτης εὐθὺς, καὶ περιεργότερον κατὰ πρόσωπον τοῦτον σκοπήσασα, ὁρᾷ αὐτὸν ἀληθῶς ὀμματωθέντα, καὶ ἀντὶ κυανῶν τὸ πρότερον, γλαυκοὺς τὸ δεύτερον ὀφθαλμοὺς ἔχοντα. Ὅθεν ὑπὸ τῆς πλείστης χαρᾶς ἅμα καὶ τοῦ φόβου ἐκραύγαζε μετὰ δακρύων δοξάζουσα, καὶ τὸ τῆς ἐνδόξου Θεομήτορος ὄνομα πλεῖστον ἐπικαλουμένη, καὶ τὰς χεῖρας κροτοῦσα, καὶ τὴν οὕτω ταχίστην αὐτῆς ἀντίληψιν μεγαλύνουσα. Ἀκούει τῶν φωνῶν καὶ τῶν κρότων ὁ ἐν τῷ Ναῷ Μοναχὸς, καὶ ἅτε πρὸ καιροῦ διυπνησθεὶς, ἔρχεται ὀργιζόμενος, καὶ ὀνειδίζων αὐτοὺς ὡς ἀτάκτους καὶ κακούργους. καὶ ὡς πρεπόντως πεπονθότας. Οἱ δὲ διηγοῦνται τούτῳ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνος δὲ ἐκπλαγεὶς, καὶ ἔτι τὸ ξένον τοῦ θαύματος δυσαπιστῶν, κάτεισι· καὶ ἰδὼν τὸν πρὸ μικροῦ τυφλὸν ὀμματωθέντα, καὶ βλέποντα, εὐθὺς ὁδοιπορίας ἅπτεται τῆς πρὸς τὴν Πόλιν, ὅπου καταλαβὼν τὸν Ἄρχοντα ἐκκλησιάζοντα, κατεβόα τούτου, ὠμὸν, ἀπηνῆ, καὶ ἀμείλιχον ἀποκαλῶν, ὡς ἀδίκως τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Στεφάνου ἐξορύξαντα. Οἱ δὲ τῷ Ἡγεμόνι συνεδρεύοντες ἀπέπεμπον τὸν Μοναχὸν, μὴ θέμις εἶναι, λέγοντες, οὕτως ἀναιδῶς κατὰ τῶν πρωτευόντων τολμᾶν, καὶ ἐπαίρεσθαι. Ὁ δὲ μᾶλλον, καὶ μᾶλλον κατεβόα, ὡς εἰ μὴ ἀδίκως ὁ Στέφανος παρ' αὐτοῦ ἐκτετύφλωτο, οὐκ ἂν ὁ Θεὸς, τῇ μεσιτείᾳ τῆς

Θε-

Θεομήτορος, ἑτέρους ὀφθαλμοὺς αὐτῷ ἐχαρίζετο· ὑπισχνούμενος καὶ προτείνων, εἰ μὴ τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχει, τοὺς αὐτοῦ οἰκείους ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθῆναι. Ὅθεν, ἀποστείλαντες τινὰς τῶν προκρίτων, ὑπέστρεψαν λέγοντες ἀληθῆ εἶναι ἅπαντα. Τότε τριήρεος εὐτρεπισθείσης, ἐπιβὰς ὁ Μπαΐλος μετὰ τῶν ἐκκρίτων τῆς Πόλεως, καὶ φθάσαντες τὸν τόπον, καὶ αὐτοψεὶ ἰδόντες τὸ μέγα τοῦτο τεράστιον, ἐξεπλάγησαν ὡς εἰκός. Ἀλλ' ὁ Μπαΐλος ἀμφιβάλλων ἦν ἔτι, ἢ μὴ εἶναι αὐτὸν τὸν Στέφανον, ἢ μὴ ἀληθῶς ἐκτυφλῶσθαι, καθάπερ πάλαι οἱ Ἰουδαῖοι, ἐπὶ τὸν παρὰ τοῦ Χριστοῦ ὀμματωθέντα τυφλόν. Ἄλλοι μὲν ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν, ὅτι ἐγώ εἰμι. Οὕτω κἀνταῦθα τὸ λίαν παράδοξον τοῦ θαύματος οὐκ εἴα τοὺς πλείστους πιστεύειν. Ἐπανακάμψας δὲ ὁ Μπαΐλος ἐν τῇ Πόλει, καὶ τὸν δήμιον προσκαλεσάμενος φησίν· οὕτως ἐξώρυξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παρ' ἐμοῦ κατακριθέντος Στεφάνου; ὁ δὲ διϊσχυρίζετο τοῦτον ἀληθῶς ἐκτυφλῶσαι· μᾶλλον δὲ καὶ τοὺς ἐξορυχθέντας ὀφθαλμοὺς ἔτι παρ' αὐτῷ εἶναι ἐν κιβωτίῳ, οὓς καὶ κομίσας ὑπέδειξε τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ οὕτως ἐπίστευσεν ἀναμφιβόλως ἀληθὲς εἶναι τὸ τεράστιον· ἰδὼν μάλιστα τούτους ἄλλης ὄψεως, παρ' οὓς ἀπειλήφη ἐκ δευτέρου ὁ Στέφανος: Εἶχε δὲ καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σιδήρου περὶ τὰ κοῖλα τῶν βλεφάρων εἰσέτι φαινόμενον. Καὶ τοῦτο θείᾳ πάντως προνοίᾳ, ἵν' ἐκ τούτου καὶ ἐκ τῆς ἑτεροειδοῦς ὄψεως ἀναμφίβολον τὸ θαῦμα κηρύττηται καὶ πιστεύηται· εἰ γὰρ ἡ αὐτὴ ὄψις ἦν, εἶχον ἂν εἰπεῖν αὐτοὺς τοὺς προτέρους ὀφθαλμοὺς εἶναι, καὶ

μὴ

μὴ ἀληθῶς ἐκ[illegible]ῶναι. Οὕτω τοίνυν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Πόλιν καὶ τὴν Νῆσον διακωδωνισθέντος, καὶ παρὰ πάντων πιστωθέντος τοῦ θαύματος, ὁ Ἡγεμὼν τὸν Στέφανον προσκαλεσάμενος, συγγνώμην ᾔτει τῆς κατ' ἄγνοιαν ἀδικίας· καὶ δωρεαῖς πλουσίαις αὐτὸν ἀμειψάμενος, καὶ τιμήσας, μετὰ φιλοφροσύνης αὐτὸν ἀπέστειλεν οἴκαδε· τόν τε περίβολον τῆς Θεοτόκου ἐνδόξως καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἀνῳκοδόμησε. Καὶ πολλοὶ τότε τῶν ἀστηρίκτων τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐστερεώθησαν, τὰ πάλαι ἐν ταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς ἐμφερόμενα, καὶ μόνῃ ἀκοῇ πιστευόμενα, ἐν τοῖς χρόνοις αὐτῶν, αὐτῇ τῇ πείρᾳ καὶ ὀφθαλμοῖς ἀναφανδὸν ἰδόντες τετελεσμένα. Οἱ δὲ ἐν ἀπιστίᾳ διαμείναντες κατῃσχύνθησαν· καὶ γὰρ, κατὰ τὸν θεῖον Ἰεζεκιὴλ, ἔχοντες ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν, οὐ βλέπουσι, καὶ ὦτα τοῦ ἀκούειν, οὐκ ἀκούουσι. Θαυμαστὸν γὰρ τοῦτο καὶ παράδοξον· καὶ καθάπερ πάλαι ἡ Εὔα ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀδὰμ χειρὶ Θεοῦ πεπλαστούργηνται, οὕτω κἀνταῦθα διὰ τῆς Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος θείᾳ δυνάμει ἐκ τῶν πυθμένων, καὶ ἐκ τῶν νεύρων τῶν ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν ἄλλοι ἀνεφύησαν, οἱ αὐτοὶ τῇ οὐσίᾳ, εἰ καὶ ἄλλοι τῇ ὄψει, πρὸς ἐνεργεστέραν τοῦ θαύματος ἀπόδειξιν.

Πῶς οὖν οὐ προσκυνηταὶ καὶ σεβασταὶ αἱ θεῖαι καὶ ἱεραὶ Εἰκόνες, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα, εἰ τοιαῦτα ὑπερφυῆ τερατουργοῦσι; καὶ μήμοι πρόσφερε γραφικὰς μαρτυρίας εἰς ἀνατροπὴν τῆς προσκυνήσεως, καὶ τιμῆς τῶν ἱερῶν καὶ θείων Εἰκόνων, ἀθετούσας μᾶλλον τὴν ἑλληνικὴν καὶ βδελυρὰν πολυθεΐαν, οὐχὶ δὲ τὴν ἀπονεμομένην σχετικὴν τιμὴν

ταῖς

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΝΤΟΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ταῖς Εἰκόσιν, ἀπὸ τῆς ἐν [illegible] περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης πληθύος τῶν πιστῶν.

Ἐκεῖνα μὲν γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἰνδάλματα τῶν Δαιμόνων, ἀνδροφόνων, τεκνοκτόνων, πορνῶν, μοιχῶν, ὠμοφάγων, κλεπτῶν, καὶ πάσης ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀσελγείας ἀναμεστῶν, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ μηδ' ἑαυτοῖς ἀμῦναι δυναμένων, καθὼς Ὅμηρος καὶ ἄλλοι Ποιηταὶ εἰσάγουσιν αὐτοὺς ἐρῶντες σχετλιάζοντας καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ εἴτι φάσμα τερατῶδες ἐτελέσθη παρ' ἐκείνων ποτὲ διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος καὶ ἐνεργείας ἐδόκει, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀληθείᾳ· διὸ τῇ δυνάμει τοῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ καὶ μόνῃ καθῄρηνται καὶ ἠθέτηνται, καὶ παντελῶς ἠφανίσθησαν.

Τὰ δὲ παρὰ τῶν Χριστιανῶν τιμώμενα καὶ προσκυνούμενα, πρὸ πάντων ἐστὶ τὸ θεῖον Σῶμα καὶ Αἷμα αὐτοῦ τοῦ Δεσπότου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ λατρευόμενα σὺν τῷ ζωοποιῷ αὐτοῦ Σταυρῷ· σχετικῶς δὲ ἥ, τε Εἰκὼν αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ καθεξῆς Λείψανα καὶ Εἰκόνες Ἁγίων ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν, διὰ ποικίλων μαρτυρίων καὶ θανάτου, καὶ διὰ πάσης ἀσκητικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐναρέτου πολιτείας ἀγωνισαμένων, καὶ εὐαρεστησάντων Θεῷ. Διὸ πρεπόντως καὶ δικαίως προσκυνοῦνται καὶ σέβονται σχετικῶς διὰ τὸν πόθον· καὶ γὰρ μὴ δυνάμενοι αὐτοὺς ἐκείνους ἔχειν καὶ τιμᾷν ζῶντας, ὡς δούλους εὐγνώμονας καὶ Θεῷ εὐαρέστους, γράφομεν τὰς Εἰκόνας, καὶ προσκυνοῦμεν αὐτὰς καὶ ἀσπαζόμεθα, ὡς ἐκείνων ἀντίτυπα καὶ γνωρίσματα· Καὶ τοῦτο κατὰ θείαν παράδοσιν, αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καταλιπόντος ἡμῖν

μῖν

μὴν τὸ αὐτοῦ θεῖον ἐκτύπωμα· εἰ καὶ τοῖς Αἱρετικοῖς ἀπαρέσκει.

Εἰ γὰρ μὴ ἀσεβὴς καὶ Θεοῦ ἀρέσκουσα ἦν ἡ τῶν ἱερῶν Λειψάνων τε καὶ Εἰκόνων τιμὴ, οὐκ ἂν παρ᾽ αὐτῶν τοιαῦτα παράδοξα καὶ πάλαι, καὶ νῦν ἐτελεῖτο, θείᾳ πάντως προνοίᾳ. Πῶς γὰρ, εἰπέ μοι, ἡ ἐν Βυρητῷ ξηρὰ πλάκα τῆς Εἰκόνος τοῦ ἐσταυρωμένου Σωτῆρος Χριστοῦ, παρὰ τῶν Ἑβραίων νυγεῖσα, ἐξέβλυσεν αἷμα; καὶ τοσοῦτον, ὡς ὑπερεκχυθῆναι τῆς οἰκίας, εἰ μὴ θείᾳ δυνάμει, εἰς στηριγμὸν καὶ ἀσφάλειαν τῆς προσκυνήσεως καὶ τιμῆς τῶν ἱερῶν Εἰκόνων καὶ τῆς ἀληθοῦς Πίστεως τῶν Χριστιανῶν, καθὼς πείθει ἡμᾶς ὁ πολύαθλος καὶ μέγας Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, ὁ ἐκκοπτικὸς πέλεκυς τῶν Αἱρέσεων; Ἢ πῶς ἡ Εἰκὼν τοῦ μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου ἐνήργησε τὴν σφαγὴν τοῦ ἀθέου μιαροῦ καὶ παραβάτου Ἰουλιανοῦ, καθὼς τότε ἐπιστώθη γενομένη ἄφαντος ἀπὸ τοῦ πίνακος, μετὰ δὲ ὥραν ἱκανὴν τυπωθεῖσα, καὶ τὴν ἀκμὴν τῆς λόγχης προσφάτως ὑποφαίνουσα ὕφαιμον, ὥς φησιν ὁ θεῖος καὶ ἱερὸς Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς, ὁ στύλος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως, καὶ νέος Θεολόγος τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας; Ἢ τὰ πρὸ ὀλίγων χρόνων ἐνεργηθέντα ἄπειρα τεράστια διὰ τῆς Εἰκόνος τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου, τῆς συγκειμένης ἐν τῷ πανσεβάστῳ Δουκικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἐν τῇ κλεινῇ τῶν Ἑνετῶν Πολιτείᾳ.

Ἐπιλείψειέ με ὁ χρόνος, εἰ ἤθελον ἐνταῦθα ἐκθέσθαι τὰς ἀμέτρους τερατουργίας, τὰς δι᾽ αὐτῶν τῶν θείων καὶ ἱερῶν

Εἰκό-